

Arrest

nr. 348 373 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40 bus 00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, X de KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 21 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat J. BAELDE, en van attaché N. STERK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart van "*Palestijnse origine*" te zijn.

Op 7 juni 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 september 2023 en op 31 januari 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 30 juli 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"[...]"

A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn, Arabier te zijn, en een moslim van soennitische strekking. U bent geboren op 21 juni 1967 in Burj Shomali vluchtelingenkamp, Tyrus, Libanon. U studeerde in het kamp tot het middelbaar, maar werkte dit niet af. U woonde in het kamp met uw vader Hu. (veertig jaar geleden overleden), moeder Aa. (twintig jaar geleden overleden), broers A. (zes jaar geleden overleden), Mo., Ma. (acht jaar geleden overleden), S., M. en zussen D., Si., H., I., Sa. (acht jaar geleden overleden). Van 1979 tot 1987 was u schrijnwerker in Libanon en plukte u ook appelsienen en citroenen met uw moeder. In 1982 was er ten gevolge van de Israëliëse invasie op Libanon geen werk meer te vinden. Hierdoor besloot u zich te engageren met de Palestinian Liberation Organization (PLO), gezien het een goede bron was om geld te verdienen. U werkte daar als bewaker van de militaire sites van het Palestinian Liberation Army (PLA). U vertrok uiteindelijk met de PLO uit Libanon en ging naar Libië in 1987, waar u werkte als bewaker van de ambassades. Gedurende heel die tijd was uw rang die van "soldaat". In 1998 huwde u in Libië met uw vrouw, N., jullie hebben nu drie zonen (Na., Mou., Mo.) en drie dochters (Ib., Is., Ma.).

U bleef in Libië tot 2000, toen u een uitnodiging kreeg om naar Gaza te komen van het hoofd van de General Intelligence Service (GIS), A.A.-H.. Na uw aankomst in Gaza werd u gepromoveerd tot eerste luitenant binnen de GIS. U werkte in Gaza voor de GIS van 2000 tot de machtsovername van Hamas in 2007. Eerst werkte u in Jabalia, Noord-Gaza, in het "veiligheidsvierkant", een wijk waar verschillende veiligheidsdiensten (Preventive Security Service, GIS, en politie) een zetel hadden. Binnen de "GIS – Jabalia" werkte u bij de dienst "ondervragingen" als griffier: u moest het gesprek tussen de ondervrager en de verdachte neerpennen. Nadat deze personen werden ondervraagd besliste het hoofd van de afdeling erover of de ondervraagde naar huis werd gestuurd, of naar de Saraya-gevangenis in Gaza-stad. De meeste ondervragingen waarbij u aanwezig was, gingen over verdenkingen met betrekking tot "spionage voor Israël", "een poging tot terroristische daad", of "lidmaatschap van een terroristische groepering". Eén keer heeft u een 17-jarige jongen, die aan de grens werd opgepakt, zelf ondervraagd. Hij ondertekende zijn verklaringen op het einde, u weet niet of hij later opnieuw werd ondervraagd of niet. Tijdens uw periode als griffier voor de GIS hoorde u wel van burgers dat er gefolterd werd door de inlichtingendienst en specifiek in de Saraya-gevangenis, maar zelf heeft u nooit zoiets gezien in de "GIS – Jabalia". In 2006 werd u overgeplaatst naar Sudaniya, waar u voor de "afdeling informatie" werkte. U moest de neergepende verslagen van ondervragingen, vergaderingen en rapporten in de computer invoeren. U was bevoegd specifiek voor het onderwerp "Public Relations", twee anderen werkten op de onderwerpen "militaire zaken" en "politieke zaken". In die functie moest u informatie invoeren over (liefdadigheids-)stichtingen en verenigingen, namelijk de achtergrond, financiering etc. van hun personeel. In die periode diende u ook weer uw pistool in.

Na de machtsovername van Hamas in 2007, vond de islamitische groepering een lijst van medewerkers van de GIS. Ze zagen op die lijst dat u in het bezit was van een pistool en stuurden een patrouille. U werd een aantal keer ondervraagd, ze vernederden u verbaal maar folterden u niet. Ze kwamen uiteindelijk te weten dat één van hun leden in het bezit was van het pistool en lieten u dan met rust.

U bleef nog in de Gazastrook tot begin 2022. In de periode 2010-2018 kreeg u geen pensioen (ondanks dat u nog een laatste promotie kreeg tot de rang van kapitein) en werkte u in uw elektronicawinkel. Vanaf 2018 kreeg u een pensioen van 350 euro per maand, door te sparen kon u uiteindelijk uw reis naar België bekostigen. Uw zoon Mou. (O.V. 8.XXX.XXX) en dochter Ib. (O.V. 8.XXX.XXX) vertrokken uit Gaza en dienden hier een verzoek om internationale bescherming in op 21 maart 2019. Beiden werden erkend als vluchtelingen. U vertrok uiteindelijk op 20 maart 2022 uit de Gazastrook uit vrees dat Hamas erachter zou komen dat u bij de "afdeling informatie" in Sudaniya had gewerkt. U reisde vervolgens via Egypte, Turkije en Griekenland naar België. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 7 juni 2022.

U heeft ter staving van uw verzoek kopieën van volgende documenten voorgelegd: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte uit Libanon, uw UNRWA bewijsstukken, uw werkbadge van de General Intelligence Service, uw ziekteverzekeringskaart, foto's van de vernieling van uw huis, en schermafbeeldingen in verband met de veiligheidssituatie in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat er geen redenen zijn om uitspraak te doen over het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet verplichten namelijk niet dat de voorwaarden voor insluiting van de internationale bescherming worden nagegaan alvorens te besluiten tot de uitsluiting van deze bescherming.

Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst naar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie, dat bepaalt: "De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;

Personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie genoemde misdrijven of handelingen moeten eveneens van de vluchtelingenstatus worden uitgesloten.

Uit de elementen aanwezig in uw administratief dossier blijkt uw betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid. Bijgevolg dient te worden onderzocht of u uitgesloten moet worden van internationale bescherming.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u in de periode 2000 tot 2007 in Gaza werkzaam bent geweest bij de Palestijnse General Intelligence Service (GIS; Ar.: Jihaz al-Mukhabarat al-'Ama), één van de veiligheidsdiensten van de Palestijnse Autoriteit. Uw verklaringen dienaangaande zijn gedetailleerd en omstandig, alsook geeft u blijk van een goede kennis van de structuur van de veiligheidsdienst in de schoot van de Palestijnse autoriteit en de doelstelling van de GIS: u kan zeer nauwkeurig het gebouw en de structuur van de GIS beschrijven waar u in Jabalia werkte, en geeft duidelijke zicht van het type verdachten dat daar werd ondervraagd.

Ruim voor de oprichting van de Palestijnse Autoriteit in 1994, was u reeds betrokken bij Fatah. Omstreeks 1982, in de context van de Israëlische invasie in Libanon, voegde u zich bij de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) en het Palestijnse Bevrijdingsleger (PLA). U reisde daarna met de organisatie naar Libië, waar u een bewakersrol had. In 2000 vertrok u op uitnodiging van A.A.-H. (het hoofd van de GIS) naar Gaza, waar u zich bij de GIS voegde (CGVS dd. 31.01.2025, p. 4-5, 12).

Eenmaal in Gaza werkte u als Eerste Luitenant (Ar.: Mulazim Awwal) op de dienst "Ondervragingen" van de GIS in "het veiligheidsvierkant" (Ar.: Murabba al-Amni) te Jabalia, Noord-Gaza.

U verklaarde omstandig hoe uw departement van de GIS in Jabalia uit "ondervraging", "onderzoek", "public relations", informatie, en administratie bestond. U was van 2000 tot 2006 werkzaam bij de dienst "ondervraging" als griffier onder kapitein Z.A.-M. en kolonel A.M.A.-A.. Eén dag per week was u ook bewaker van de dienst. Van 2006 tot de staatsgreep in 2007 werkte u voor de afdeling "informatie" in Sudaniya, Gaza-stad onder majoor Z.F. en luitenant-kolonel N.S. (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 11).

Tijdens uw werk als griffier voor de GIS van 2000 tot 2006 in Jabalia verklaart u dat u alle vragen en antwoorden noteerde van de ondervragingen. De personen die verhoord werden op uw dienst maakten voornamelijk deel uit van een volgende categorieën: (vermeende) spionnen voor Israël; terroristen of mensen verdacht van het organiseren van een terroristische daad; drugsfeiten. Wat het luik "terrorisme" betreft, ging het vooral over leden van Hamas, Palestinian Islamic Jihad, Popular Front for the Liberation of Palestine, en de al-Aqsa Martyrs' Brigades. Hierna besloot het hoofd van de afdeling (op basis van uw verslag) deze persoon naar huis te sturen of de persoon over te maken aan het hoofdkwartier, bij de Saraya-gevangenis. Eén keer voerde u zelf een ondervraging, met een zeventienjarige jongen die op de grens met Israël werd opgepakt. U weet niet wat er verder met die jongen is gebeurd na uw ondervraging (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 9, 12-13).

Van 2006 tot 2007 voerde u neergepende verslagen van ondervragingen, vergaderingen en rapporten in de computer in, op de afdeling "informatie" in Sudaniya. U was bevoegd specifiek voor het onderwerp "Public Relations", twee anderen werkten op de onderwerpen "militaire zaken" en "politieke zaken". In die functie moest u informatie invoeren over (liefdadigheids-)stichtingen en verenigingen, namelijk de achtergrond, financiering etc. van hun personeel (CGVS dd. 31.01.2025, p. 9-10).

Na de machtsovername in 2007 door Hamas stopte u met dit werk en gezien u geen pensioen kreeg, begon u te werken in een elektronicawinkel. Het is pas in 2018 dat u uw pensioen als kapitein ontving.

Uit artikel 7 (1) f) en 7 (1) k) van het Statuut van Rome vloeit voort dat [...] marteling; andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt, worden beschouwd als misdrijven tegen de menselijkheid wanneer deze handelingen worden gepleegd in het kader van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van deze aanval.

Artikel 7 (2), a) van het Statuut van Rome bepaalt dat "aanval gericht tegen de burgerbevolking" een wijze van optreden betekent die met zich brengt "het meermalen plegen van in het eerste lid bedoelde handelingen tegen een burgerbevolking ter uitvoering of voortzetting van het beleid van een Staat of organisatie, dat het plegen van en dergelijke aanval tot doel heeft".

Artikel 7 (2), e) van het Statuut van Rome bepaalt dat onder "marteling" wordt verstaan "het opzettelijk toebrengen van ernstige pijn of veroorzaken van ernstig lijden, hetzij lichamelijk, hetzij geestelijk, aan of van een persoon die zich in bewaring of in de macht bevindt van degene die beschuldigd wordt, met dien verstande dat onder marteling niet tevens wordt verstaan pijn of lijden dat louter het gevolg is van, inherent is aan of veroorzaakt is door rechtmatige sancties."

Het Commissariaat-generaal meent dat redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een context van een stelselmatige of wijdverbreide aanval op een burgerbevolking, gepleegd door het veiligheidsapparaat van de Palestijnse Autoriteit – in casu de General Intelligence Service (GIS – Ar.: Jihaz al-Mukhabarat al-'Ama) – in de periode 1994-2007 – in casu 2000-2007.

Uit de elementen aanwezig in het administratief dossier blijkt immers het volgende over de GIS, waar u 7 actieve jaren voor heeft gewerkt:

De GIS viel onder het directe bevel van de president van de Palestijnse Autoriteit. De dienst werd in 1994 opgericht middels de Oslo-akkoorden als onderdeel van een Palestijnse veiligheidsapparaat om de openbare orde en de binnenlandse veiligheid te waarborgen. Met ongeveer 3.000 personeelsleden, voornamelijk van Fatah, was het een krachtige organisatie. Politisering, politieke repressie en interne machtsstrijd maakte de GIS tot een veiligheidsapparaat in handen van de PA om politieke tegenstanders en andersdenkende activisten te beknotten. De structuur en organisatie ervan repliceerde die van de inlichtingendiensten van de PLO vóór de oprichting van de PA. De organisatie verzamelde inlichtingen, ging spionage tegen, werkte samen met buitenlandse inlichtingendiensten en voerde het bevel over een paramilitaire troepenmacht. De leden droegen burgerkleding en voerden zowel geheime als openbare operaties uit. (Mapping Palestinian Politics, "General Intelligence Service (GIS) – PA," European Council on Foreign Relations (ECFR), geraadpleegd op 28 maart 2025, via: https://ecfr.eu/special/mapping_palestinian_politics/general_intelligence_service_gis/ en Gordon Bennett, The Battle for the Palestinian Security Services, Conflict Studies Research Center: Middle East Series 6, no. 51, oktober 2006, via: https://www.files.ethz.ch/isn/28893/06_08_Nov.pdf).

Het US State Departement merkte in haar rapport aangaande de bezette gebieden op: "PA security forces committed numerous serious human rights abuses during the year." In opeenvolgende rapporten stelde het U.S. State Departement dat Palestijnse veiligheidsdiensten zich schuldig hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen binnen het Palestijnse veiligheidsapparaat: "Torture by PA security forces reportedly was widespread. Documentation of abuses was very limited, due partly to the hesitancy of alleged victims to file or make public claims of torture or abuse against PA authorities. Palestinian security officers have no formal guidelines regarding the proper conduct of interrogations; most convictions were based largely on confessions PA security forces detained persons without informing judicial authorities, and often ignored laws that protect the rights of detainees and court decisions calling for the release of alleged security criminals" (Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, Israel and the occupied territories, U.S. Department of State, 8 maart 2006, via: <https://2009-2017.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/2005/61690.htm#ot>).

Met betrekking tot de betrokkenheid en verantwoordelijkheid van de GIS in termen van het systematisch en routinematig gebruik van marteling en mishandeling van gedetineerden tijdens ondervragingen gedurende de periode dat u er functies bekleedde, wijst het CGVS op volgende rapporten.

Amnesty International beschuldigde in een rapport "de meeste takken van de Palestijnse veiligheidstroepen" van marteling, waaronder expliciet de General Intelligence Service (GIS). U was pas actief bij de GIS vanaf het jaar 2000, maar deze rapporten worden toegevoegd om aan te tonen dat marteling een systematische daad in de Gazastrook is sinds 1994. (A Synopsis of: PALESTINIAN AUTHORITY, Prolonged political detention, torture and unfair trials, Amnesty International, December 1996, via: <https://www.amnesty.org/en/wp-content/uploads/2021/06/mde150701996en.pdf>).

De General Intelligence Service (GIS, Ar.: Jihaz al-Mukhabarat al-'Ama) werd door Human Rights Watch (HRW) in een publicatie aangewezen als één van de veiligheidsdiensten naast de Military Intelligence Service (MIS, Ar.: "Jihaz al-Istikhbarat al-'Askariya"), Preventive Security Service (PSS, Ar.: Jihaz al-Amn al-Wiqa'i) en Force 17 (Ar.: al-Quwa 17), die verantwoordelijk was voor de arrestatie en detentie van politieke en "security" gevangenen. HRW stelde in datzelfde rapport dat gedetineerden die werden ondervraagd door Palestijnse veiligheidstroepen vaak gemarteld werden, vooral als ze vastgehouden werden door de GIS, MIS, of PSS. HRW betoogde dat doorheen de jaren de wijdverspreide toepassing van marteling tijdens ondervragingen een constante bleef. HRW wees hierbij naar een jaarverslag van het Palestinian Independent Commission for Citizens' Rights (PICCR) over het voortduren van fysieke en psychologische martelingen in detentiecentra van de PA, vooral om bekentenissen af te dwingen. In rapporten over verschillende jaren vermeldde HRW verschillende malen de Saraya gevangenis (en specifiek ook het GIS-gedeelte van die gevangenis) als één van de detentiecentra waar gefolterd werd. (Israel, The Occupied West Bank and Gaza Strip, and the Palestinian Authority Territories – Justice Undermined: Balancing Security and Human Rights in the Palestinian Justice System, Human Rights Watch, Vol. 13, No.4 (E), november 2001, p. 26, 31, 33, via: <https://www.hrw.org/reports/2001/pa/isrpa1101.pdf> en Palestinian Self-Rule Areas – Human Rights Under The Palestinian Authority, Human Rights Watch, Vol. 9, No. 10 (E), p. 52, via: <https://www.hrw.org/reports/pdfs/i/israel/israel979.pdf>).

De Palestijnse NGO Palestinian Human Rights Monitor Group (PHRMG) stelde dat burgers het slachtoffer werden van willekeurige arrestaties door de veiligheidsdiensten. De organisatie legde in 1997 uit dat het hoofddoel van foltering was om bekentenissen af te dwingen, maar dat het ook gebruikt wordt om informatie te verkrijgen of om iemand te dwingen te getuigen. Het gebruik van foltering werd niet louter toegepast op een bepaalde groep gedetineerden, maar op alle gedetineerden ongeacht de aard van verdenkingen tegen hen. (Torture: A State's Tyranny – Torture During the First Six Months of 1998 in Palestinian National Authority Detention Centers and Prisons, Palestinian Human Rights Monitoring Group (PHRMG), oktober 1998, geraadpleegd op 27 maart 2025 via: <https://web.archive.org/web/20061008154432/http://www.phrmg.org/monitor1998/oct98%09-2.htm>).

Een rapport gepubliceerd in 2010 door Middle East Monitor van Arab Organisation for Human Rights in the UK (AOHRUK) gaf ook aan dat vrouwen en mannen uit alle geledingen van de Palestijnse samenleving werden onderworpen aan arrestatie en marteling: studenten, arbeiders, leerkrachten, dokters, ingenieurs, universiteitsprofessoren en advocaten. Ook minderjarigen werden in hechtenis genomen (Arab Organisation

for Human Rights in the UK, Documenting the Crime of Torture in the Palestinian Authority's Territories, Middle East Monitor, December 2010, via: https://www.middleeastmonitor.com/wp-content/uploads/downloads/other_reports/documenting-the-crime-of-torture-in-the-palestinian-authoritys-territories.pdf.

Uit geregistreerde aangiftes tussen 1996, 1997, 1998 die door PHRMG zijn onderzocht, bleek dat marteling werd gebruikt “[...] door bijna alle veiligheidsdiensten [...]” en “[...] op alle niveaus, door junior en senior personeel [...]”. Bovendien werd genoteerd dat met name in de PSS en de General Intelligence Service (GIS) het voorkomen van marteling werd geregistreerd. PHRMG nam in de periode 1994 tot juli 1998 akte van het overlijden van 10 personen in detentie (5 in de Westelijke Jordaanoever, 5 in de Gazastrook) die aanvankelijk werden gearresteerd door de GIS (PHRMG, oktober 1998).

Het CEDOCA-rapport (COI Focus, Territoire palestiniens, Torture et mauvais traitements infligés à des détenus, Cedoca, 28 april 2021, pp. 14-15) verduidelijkt de martelmethoden verder: wat de gebruikte methoden betreft, stelde Amnesty International (Amnesty International, december 1996) in een rapport gepubliceerd in december 1996 dat de volgende martelmethoden veelvuldig voorkwamen: branden met elektrische apparaten of sigaretten, shabeh (positioneel misbruik) gecombineerd met slaapgebrek, aan het plafond hangen, slaan met kabels, pijpen, stokken of met de hand, schoppen, beledigingen en bedreigingen. Sommige methoden zijn vergelijkbaar met die welke Israël gebruikt tegen Palestijnse politieke gevangenen. Veel van de slachtoffers beweerden gemarteld te zijn door Palestijnen “van buitenaf”, namelijk die in 1994 in de Palestijnse gebieden aankwamen. Volgens PHRMG waren in 1996 en 1997 de meest gebruikte martelmethoden: slaan, slaan met een wapen, shabeh, farruja (ophanging vergelijkbaar met shabeh), blootstelling aan kou, opsluiting in een kleine afgesloten ruimte (een put, een kast, enz.) en brandwonden. Minder vaak genoemd waren het weigeren van dringende medische hulp, seksueel misbruik en doodsb bedreigingen/schijnexecuties (The practice of torture in the Palestinian Authority, Palestinian Human Rights Monitoring Group (PHRMG), mei 1997, geraadpleegd op 27 maart 2025 via: <https://web.archive.org/web/20111129110438/http://www.phrmg.org/monitor1997/may97-2.htm>).

De Immigration and Refugee Board of Canada vermeldde in een rapport van 27 januari 2014: ‘In November 2001, Human Rights Watch reported that “[d]etainees who undergo interrogation by Palestinian security forces are commonly tortured, especially if they are suspected collaborators and particularly if they are held by the [General Intelligence Service] GIS, [Military Intelligence Service] M[I]S, or [Preventative Security Service] PSS” (31). Country Reports 2006, reporting on the “occupied territories,” states that “[t]orture by PA security forces reportedly was widespread. Documentation of abuses by PA security forces was very limited, due partly to hesitancy by alleged victims to make public claims of torture or abuse against PA authorities” (US 6 Mar. 2007).’ en “Palestinian security forces sometimes detained or placed under house arrest the relatives of alleged security criminals. On March 2, the General Intelligence Forces arrested and detained for 20 days 15-year-old B.Y.A.-G. after his father, held for terrorist activity, escaped from a Gaza prison. The minor reported that he was subjected to abuse and torture during his detention. (ibid. 23 Feb. 2000).” (Palestine: Information pertaining to any cases of human rights violations committed by police officers or Fatah [Palestinian Authority] security forces in Gaza, including police officers in the division dealing with investigations related to narcotics; information on the change of regime in Gaza (1999-2007), Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, 27 januari 2014, PSE104741.E, geraadpleegd op 25 mei 2023, via <https://www.refworld.org/docid/546474a64.html>)

Er kan dan ook worden geconcludeerd dat de Palestijnse veiligheidsdiensten – en in het bijzonder de GIS tijdens de jaren dat u er werkzaam was – zich schuldig hebben gemaakt aan daden die kunnen worden gekwalificeerd als misdaden tegen de menselijkheid.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat in de periode dat u werkzaam was voor de GIS, de veiligheidsdiensten van de Palestijnse autoriteit, waartoe ook de GIS wordt gerekend, op systematische wijze burgers onrechtmatig arresteerden en onderwierp aan folteringen en mishandelingen teneinde bekentenissen en informatie te bekomen. Uit de beschikbare informatie komt naar voor dat de GIS één van de diensten was die bekend stond om ernstige en systematische schendingen van mensenrechten waaronder marteling.

Uit aangehaalde onderzoeken blijkt duidelijk dat het optreden van veiligheidsapparaat van de Palestijns autoriteit en dan in het bijzonder het handelen van de GIS in de Gazastrook in de periode 1994 – 2007 (en dus ook in de periode van uw werk, 2000 – 2007), kunnen worden beschouwd als veralgemeende aanvallen op een burgerbevolking in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome, uitgevoerd op instructies van de Palestijnse autoriteit.

Het CGVS verwijst hierbij ook naar arrest 80 570 en 220 460 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) waarin de Raad oordeelde dat er de veiligheidsdiensten verbonden aan de Palestijnse autoriteit zich in de periode na hun oprichting tot de machtsovername door Hamas, schuldig maakten aan misdrijven tegen de menselijkheid en uw eigen verklaringen dienaangaande (zie infra).

Uit de elementen in het dossier blijkt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor deze misdrijven tegen de menselijkheid.

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich binnen deze context medeplichtig heeft gemaakt aan misdaden tegen de mensheid, namelijk de systematische marteling van ondervraagde verdachten door de General Intelligence Service (GIS) in de Gazastrook tussen 2000 en 2006. U legt op grondige wijze uw functie en uw rol bij de ondervragingen als griffier uit, en hoe vele verdachten na de ondervraging naar het

Saraya hoofdkwartier werden gestuurd, waar martelingen plaatsvonden. (CGVS dd. 31.01.2025, p. 5-9, 13). U legt ten slotte ook uw werkbadge neer van de GIS (document 7). Uw verklaringen over de evolutie van de focus van de GIS op bepaalde types verdachten die geïdентificeerd werden (terroristen, spionnen voor Israël, etc.), komt ook sterk overeen met het rapport van HRW (Human Rights Watch, november 2001).

U hebt aan de voormelde daden deelgenomen door als officier (2de Luitenant) binnen de GIS werkbaar te zijn geweest bij de dienst "ondervragingen" van 2000 tot 2006 in Jabalia (Noord Gaza), u was in dit kader werkzaam als "griffier". U noteerde alle vragen en antwoorden van de ondervraagde persoon, en was ook één keer per week bewaker met nachtdienst. In die context was u aanwezig bij ondervragingen van burgers verdacht van spionage voor Israël, van drugsfeiten, van het plannen van terroristische daden, of van lidmaatschap bij een terroristische organisatie. Op basis van het dossier na de ondervragingen, besloot het hoofd van de afdeling of de verdachte werd vrijgelaten, of naar de gevangenis van het hoofdkwartier in Saraya werd gestuurd (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 13). Uw betrokkenheid bij het verzamelen en/of doorgeven van informatie die leidden tot het doorsturen van verdachten naar de Saraya-gevangenis, die vervolgens binnen de geledingen van de GIS volgens de beschikbare informatie systematisch slachtoffer werden van foltering en marteling vormen een wezenlijke bijdrage tot deze misdrijven en maakt dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor deze misdrijven tegen de mensheid.

Voor deelname aan een misdrijf als bedoeld in artikel 1F van de Vluchtelingenconventie moet de verzoeker om internationale bescherming individuele aansprakelijkheid dragen. Het feit dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben gepleegd, volstaat niet om te concluderen dat de vreemdeling niet van de vluchtelingenstatus kan worden uitgesloten. Medepllichtigheid aan de in artikel 1F beschreven misdrijven valt immers ook onder het toepassingsgebied van deze uitsluitingsclausule, voor zover de feiten met kennis van zaken werden gepleegd en de verzoeker er dus een wezenlijke of belangrijke bijdrage aan heeft geleverd in de wetenschap dat zijn handelen of nalaten het criminele gedrag vergemakkelijkte. Een persoon moet het misdrijf niet fysiek hebben gepleegd. Het aanzetten tot het misdrijf, hulp bij het misdrijf en deelname aan een gezamenlijke criminele onderneming kunnen volstaan (UNHCR, Guidelines on international protection: application of the exclusion clauses: article 1F of the 1951 Convention relating to the status of refugees, 4 september 2003, nr. 18).

In dit verband wordt ook verwezen naar het arrest van het ICTY in de zaak Tadic (Prosecutor v. Tadic, arrest nr. IT-94-1-T ICTY Trial Chamber 7 mei 1997) waarin werd geoordeeld dat een verdachte strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor zijn daden wanneer is bewezen dat hij bewust heeft deelgenomen aan het plegen van een misdrijf en wanneer zijn deelname een rechtstreekse en wezenlijke invloed heeft gehad op het plegen van het misdrijf door zijn daadwerkelijke steun daaraan tijdens, voor of na het misdrijf (paragraaf 692 van het arrest). Met "wezenlijke invloed" bedoelt het ICTY dat de bijdrage een reëel effect heeft op het plegen van het misdrijf en dat het misdrijf hoogstwaarschijnlijk niet op dezelfde wijze zou zijn gepleegd als niemand de rol van de verdachte had gespeeld (paragraaf 688). Er is dus sprake van een wezenlijke bijdrage wanneer er een oorzakelijk verband bestaat tussen de handelingen van een persoon en het desbetreffende misdrijf.

In casu moet worden geconcludeerd dat u bij de ondervragingen zelf reeds een wezenlijke rol speelde. Uit uw verklaringen blijkt dat u naast de ondervrager en de verdachte de enige andere aanwezige was bij de ondervragingen en noteerde u alle vragen en antwoorden. Daarnaast blijkt dat mede op basis van uw verslagen verdachten naar de Saraya gevangenis werden doorgestuurd wat eveneens als een wezenlijke invloed kan worden beschouwd (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6, 7, 8, 13).

Er dient ook te worden vastgesteld dat u intentioneel en met kennis hebt gehandeld.

Uit de talrijke gegevens in het administratieve dossier, het vrijwillige karakter van uw werkzaamheden bij de GIS, alsook het verloop en duur van uw carrière, en uw verklaringen blijkt duidelijk dat u met volledige kennis van de feiten handelde.

U geconfronteerd met rapporten waarin de GIS wordt beschuldigd van willekeurige detentie, mishandeling en foltering, verdedigt u zich door te stellen dat u zo'n mensenrechtenschendingen nooit heeft opgemerkt of gezien, en dat het misschien buiten uw werkuren gebeurde. U minimaliseert vervolgens uw rol en die van uw branche in Jabalia, door te verklaren dat als dit werkelijk was gebeurd, Hamas leden vervolgens sterk hadden afgerekend met jullie, "dat hebben ze niet gedaan." (CGVS dd. 31.01.2025, p. 13). U haalt aan dat u echter wél op de hoogte was dat er werd gefolterd binnen de GIS en specifiek ook binnen de gevangenis van het Saraya hoofdkwartier, waar verdachten van ondervragingen die u bijwoonde naar werden gestuurd: "Ik heb die informatie zoals de rest van de burgers ook vernomen. [...] Ik hoorde over die zaken, die vonden wel plaats, vooral bij het hoofdkwartier, die hadden hun eigen gevangenis."; "De wet verbiedt dit soort handelingen, maar dit soort schendingen vonden wel plaats [...]"; "Als ik zeg dat ik eigenlijk niets heb gehoord of gezien van dit soort taferelen, betekent dat niet dat ik het apparaat verdedig. Ik was zelf niet trots over het werk van de GIS. De reputatie was niet best. Mensen raakten in paniek als ze erover hoorden. Het was niet leuk om aan een burger te vertellen: ik werk bij de inlichtingendiensten." U vervolgens geconfronteerd met het feit dat er kan gezegd worden dat u minstens een indirecte rol heeft gespeeld in de uiteindelijke foltering van de mensen in de Saraya hoofdkwartier door uw werk als griffier, verklaart u: "Dat klopt. Ik zei toch dat ik niet blij was met mijn werk bij die dienst. Ik heb van de burgers in Gaza over die schendingen gehoord, maar persoonlijk heb ik niets gezien tijdens mijn dienst." (CGVS dd. 31.01.2025, p. 13). Bijgevolg was u op de hoogte van de wanpraktijken die plaatsvonden binnen het GIS en het Saraya

hoofdkwartier, maar koos u er toch voor om jarenlang in dienst te blijven. Aan het feit dat u persoonlijk nooit iets zou gezien hebben tijdens uw dienst kan gezien de beschikbare informatie enerzijds geen geloof gehecht worden, en daaruit kan anderzijds niet worden besloten dat u geen wezenlijke bijdrage leverde aan de wanpraktijken die zich binnen het GIS of onder andere het Saraya hoofdkwartier plaatsvonden, hetgeen u bovendien zelf bevestigt (zie supra).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. De door u genoemde elementen kunnen u echter niet ontheffen van uw individuele verantwoordelijkheid voor de misdrijven tegen de menselijkheid.

U haalt namelijk aan dat "90% van de Palestijnse ambtenaren" betrokken waren bij de veiligheidsdiensten, maar dat dit dan niet betekent dat ze allemaal criminele daden hebben uitgevoerd. U motiveert dat men het dossier op persoonlijke basis moet analyseren, omdat u zelf nooit de opdracht heeft gekregen iemand te slaan of folteren. Dergelijke verklaringen nemen echter niet weg dat u griffier was tijdens ondervragingen van de GIS en dat uw functie een wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan het plaatsvinden van misdaden tegen de menselijkheid, in de wetenschap dat uw handelen het criminele gedrag van de GIS vergemakkelijkte. U gevraagd of u er ooit aan had gedacht uw job te verlaten, toen u hoorde over de mensenrechtenschendingen van de GIS, verklaart u: "Nee, het was eigenlijk mijn functie, die functie was voor mij als bron van inkomsten, en wat betreft mijn werk zelf, we hebben nooit iemand kwaad gedaan. [...]" (CGVS dd. 31.01.2025, p. 13-14). Dergelijke verklaring staat een uitsluiting wegens deelname aan misdaden tegen de menselijkheid evenmin in de weg.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u individuele verantwoordelijkheid draagt voor misdrijven tegen de menselijkheid.

Bijgevolg dient u te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en artikel 1F van de Vluchtelingenconventie.

Om dezelfde redenen dient u te worden uitgesloten van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u hebt neergelegd, werpen geen ander licht op de bovenstaande beoordeling: uw paspoort; identiteitskaart; geboorteakte uit Libanon; UNRWA-documenten; werkbadge en ziekteverzekeringskaart; uw foto's van uw huis in Gaza; schermafbeeldingen i.v.m. de veiligheidssituatie in Gaza hebben betrekking op uw identiteit en dat van uw familie, alsook jullie verblijf in Gaza, elementen die hier niet in twijfel worden getrokken.

Wanneer de commissaris-generaal een verzoeker om internationale bescherming uitsluit van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, is hij overeenkomstig de artikelen 55/2, tweede lid, en 55/4, §4 van de Vreemdelingenwet verplicht een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal is van oordeel dat een verwijderingsmaatregel wat u betreft niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

[...]

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 55/2 en 55/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1, F van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) juncto de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris):

[...]

4. A) Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker dd. 20.09.2023 (NPO I);

- B) *Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker dd. 31.01.2025 (NPO II);*
5. *RvV nr. 128.506 van 2 september 2014;*
6. *RvV nr. 245.894 van 10 december 2020.*”

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling

5.1. Het juridisch kader

5.1.1. De in casu bestreden beslissing werd genomen op grond van de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag.

Artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag luidt als volgt:

“De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat:

- a. hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen;*
- b. hij een ernstig, niet-politiek misdrijf heeft begaan buiten het land van toevlucht, voordat hij tot dit land als vluchteling is toegelaten;*
- c. hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.”*

Artikel 55/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet verwijst naar dit artikel van het Vluchtelingenverdrag en stipuleert:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 12, lid 2, sub a) en lid 3 van de Kwalificatierichtlijn.

Artikel 55/4, § 1, eerste lid, a) en tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat :

- a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;*
- b) (...);*
- c) (...);*

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Dit artikel vormt de omzetting van artikel 17, lid 1, sub a) van de Kwalificatierichtlijn.

5.1.2. In de artikelen 55/2 en 55/4, § 4 van de Vreemdelingenwet wordt voorgeschreven dat de commissaris-generaal ingeval van uitsluiting een advies moet verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing bestaat bijgevolg uit twee onderdelen.

Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de uitsluiting van een internationale beschermingsstatus. Het doel van de gronden voor uitsluiting van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus bestaat erin om personen die de aan de internationale beschermings-status verbonden bescherming onwaardig zijn, van deze status uit te sluiten en om de geloofwaardigheid van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel te handhaven. Dit stelsel omvat op elkaar afgestemde regels inzake de toekenning en de inhoud van de vluchtelingenstatus en maatregelen inzake subsidiaire vormen van bescherming die eenieder die een dergelijke bescherming behoeft een passende status verlenen (zie HvJ 13 september 2018, nr. C-369/17, Shajin A. t. Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, pt. 51). In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat verzoeker uitgesloten wordt van internationale bescherming, omdat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij individuele verantwoordelijkheid draagt voor misdrijven tegen de menselijkheid. Bijgevolg wordt toepassing gemaakt van artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag.

Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing, het advies van de commissaris-generaal inzake de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, is geen voor beroep vatbare rechtshandeling en maakt geen onderdeel uit van onderhavig arrest.

5.1.3. De uitsluitingsgronden in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet moeten restrictief worden geïnterpreteerd.

Om toepassing te kunnen maken van de uitsluitingsgronden, voorzien in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet, is niet vereist dat een verzoeker strafrechtelijk werd veroordeeld. Evenmin is vereist dat wordt voldaan aan de strafrechtelijke bewijsstandaard, i.e. *“boven elke redelijke twijfel verheven”*. De bewijsstandaard die in asielzaken wordt gehanteerd, vereist niettemin dat er *“ernstige redenen zijn om aan te nemen”* dat de verzoeker individueel verantwoordelijk is voor misdrijven of daden, bedoeld in artikel 1, F van het Vluchtelingenverdrag, alsook dat er *“ernstige redenen”* aanwezig zijn om tot dezelfde conclusie te komen op basis van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D. v. Duitsland, par. 95; EASO *“Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive”*, tweede editie (2020), p. 55-57, p. 98-119).

De bewijslast dat aan de uitsluitingscriteria is voldaan, ligt uitsluitend bij de commissaris-generaal. Deze omstandigheid ontslaat de verzoeker evenwel niet van zijn verplichting om mee te werken bij de vaststelling van alle voor zijn beschermingsverzoek relevante feiten en omstandigheden (zie EASO, *“Practical Guide: exclusion”*, januari 2017, p. 9).

De uitsluitingsclausules dienen in het bijzonder met betrekking tot de vaststelling en de kwalificatie van de feiten met de grootste omzichtigheid en op beperkende wijze te worden toegepast. Zij kunnen er immers toe leiden dat feiten worden vastgesteld en als misdrijven worden gekwalificeerd buiten de tussenkomst van de rechterlijke overheden en zonder nadere wetsbepaling (RvS 29 juli 1998, nr. 75.484).

5.1.4. Er moet een individuele verantwoordelijkheid voor een misdrijf tegen de menselijkheid blijken (EASO *“Judicial Analysis: Exclusion - Articles 12 and 17 Qualification Directive, tweede editie (2020)”*, p.100-112). Daartoe moet worden vastgesteld dat de verzoeker concreet is betrokken bij een misdrijf tegen de menselijkheid (materieel element (*actus reus*)), hetzij als fysieke pleger, hetzij omdat hij heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan een dergelijk misdrijf. Daarnaast moet blijken dat de verzoeker intentioneel, bewust en met kennis heeft gehandeld (moreel element (*mens rea*)), dit is wetens en willens. De individuele verantwoordelijkheid moet dus zowel aan de hand van objectieve criteria (feitelijk gedrag) als aan de hand van subjectieve criteria (kennis en intentie) worden vastgesteld (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 96).

Artikel 1.F(a) van het Vluchtelingenverdrag is niet alleen van toepassing op personen die zelf een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben gepleegd, maar ook op personen die wetens en willens aanzetten tot een dergelijk misdrijf of hieraan anderszins deelnemen.

De commissaris-generaal moet in dit kader dus voldoende duidelijke, betrouwbare en geloofwaardige bewijselementen overleggen (UNHCR, *“Guidelines on international Protection: Application on the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees”*, 2003, randnummer 35).

De beoordeling van de uitsluitingsgronden vereist een volledig onderzoek van de specifieke omstandigheden van het concrete geval. Een onderzoek op individuele basis is noodzakelijk om een automatische toepassing van uitsluitingsclausules te vermijden (HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 91 en 93). In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet van toepassing is (EASO, *“Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive”*, tweede editie (2020), p. 117-119).

De Raad benadrukt dat de uitsluiting van internationale bescherming vereist dat wordt vastgesteld dat er sprake is van (i) enerzijds een uitsluitbare handeling die werd gepleegd en (ii) anderzijds ernstige redenen om aan te nemen dat de verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt voor deze uitsluitbare handeling. Dergelijk onderzoek – dat in de volgende punten wordt uiteengezet – is in overeenstemming met de aanbevelingen van het Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA), zoals deze zijn opgenomen in diens publicaties, met name: EASO, *“Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive”*, tweede editie (2020) en EASO, *Practical Guide: exclusion*, januari 2017. Het hierna gevoerde onderzoek houdt tevens rekening met de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en het Internationaal Strafhof.

5.2. Het bestaan van een uitsluitbare handeling

5.2.1. In deze zaak worden de feiten die de verzoeker ten laste worden gelegd, aangemerkt als betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingen-verdrag.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar misdrijven tegen de menselijkheid zoals gedefinieerd in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof (hierna: het Statuut van Rome).

Artikel 7, eerste lid van het Statuut van Rome omschrijft wat onder misdrijven tegen de menselijkheid, zoals bepaald in artikel 1, F, (a) van het Vluchtelingenverdrag, dient te worden verstaan: *“[...] (a) moord; (b) uitroeiing; (c) slavernij; (d) deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (g) verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdrijf waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (j) apartheid; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt.”*

In de bestreden beslissing wordt in het bijzonder vastgesteld dat sprake is van volgende misdrijven tegen de menselijkheid: (i) marteling, (ii) willekeurige arrestaties en (iii) andere onmenselijke handelingen, met als doel het beknotten van politieke tegenstanders en andersdenkende activisten en het verkrijgen van informatie en het afdwingen van bekentenissen.

Artikel 7, tweede lid van het Statuut van Rome definieert ‘marteling’ als volgt: *“het opzettelijk veroorzaken van ernstige pijn of ernstig lijden, hetzij lichamelijk, hetzij geestelijk, bij een persoon die zich in gevangenschap of in de macht bevindt van degene die beschuldigd wordt, met dien verstande dat onder marteling niet wordt verstaan pijn of lijden dat louter het gevolg is van, inherent is aan of samenhangt met rechtmatige sancties;”*.

5.2.2. In tegenstelling tot oorlogsmisdrijven kunnen misdrijven tegen de menselijkheid zowel in als buiten de context van een gewapend conflict worden gepleegd. Een onmenselijke handeling vereist evenwel een specifieke context om als een misdrijf tegen de menselijkheid te worden gekwalificeerd. Opdat er daadwerkelijk sprake kan zijn van misdrijven tegen de menselijkheid moeten de handelingen opgesomd in artikel 7, eerste lid van het Statuut van Rome immers worden gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval tegen een burgerbevolking en met kennis van deze aanval, waarbij onder *“aanval gericht tegen een burgerbevolking”* volgens artikel 7, tweede lid wordt verstaan: *“een wijze van optreden die het meermaals plegen van in paragraaf 1 bedoelde handelingen wordt verstaan: “een wijze van optreden die het meermaals plegen van in paragraaf 1 bedoelde handelingen tegen een burgerbevolking met zich*

meebrengt, ter uitvoering of voortzetting van het beleid van een Staat of organisatie dat het plegen van een dergelijke aanval tot doel heeft”.

In de zaak *Katanga* (ICC, Prosecutor v. Katanga, ICC-01/04-01/07-3436) heeft het Internationaal Strafhof uitgelegd dat het begrip ‘misdrijf tegen de menselijkheid’ vijf contextuele elementen omvat die aan de hand van een drietrapsredenering worden vastgesteld:

(i) Vooreerst moet het bestaan van een aanval in de zin van artikel 7, (2), (a) van het Statuut van Rome worden vastgesteld. Dit vereist een operatie of handelwijze waarbij (1) daden vermeld in artikel 7, (1) van het Statuut van Rome veelvuldig gepleegd worden; (2) deze operatie of handelwijze tegen een burgerbevolking is gericht en (3) aangetoond is dat de operatie of handelwijze plaatsvond in het kader van het beleid van een staat of organisatie. Dit veronderstelt dat een dergelijk beleid wordt bewezen en dat dit verband houdt met een staat of organisatie.

(ii) In een tweede stap moet worden vastgesteld of de aanval systematisch of wijdverspreid is, waarbij ‘wijdverspreid’ doelt op het grootschalige en systematisch georganiseerde karakter van de gewelddaden.

(iii) In een derde en finale stap moet een *nexus* worden vastgesteld tussen de wijdverspreide of systematische aanval op de burgerbevolking en de handeling die binnen het toepassingsgebied van artikel 7 van het Statuut van Rome valt en moet worden vastgesteld dat de dader kennis heeft van deze *nexus* (EASO, “*Judicial Analysis. Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive*”, Second Edition, 2020, p. 76-77).

5.2.3. De commissaris-generaal stipt vooreerst aan dat verzoeker van 2000 tot 2007 werkzaam was bij de Palestijnse *General Intelligence Service* (hierna: GIS) in de Gazastrook en stelt in de bestreden beslissing over deze veiligheidsdienst vast: *“Het Commissariaat-generaal meent dat redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een context van een stelselmatige of wijdverbreide aanval op een burgerbevolking, gepleegd door het veiligheidsapparaat van de Palestijnse Autoriteit – in casu de General Intelligence Service (GIS – Ar.: Jihaz al-Mukhabarat al-‘Ama) – in de periode 1994-2007 – in casu 2000-2007.”*

De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op de volgende elementen:

*“De GIS viel onder het directe bevel van de president van de Palestijnse Autoriteit. De dienst werd in 1994 opgericht middels de Oslo-akkoorden als onderdeel van een Palestijnse veiligheidsapparaat om de openbare orde en de binnenlandse veiligheid te waarborgen. Met ongeveer 3.000 personeelsleden, voornamelijk van Fatah, was het een krachtige organisatie. Politisering, politieke repressie en interne machtsstrijd maakte de GIS tot een veiligheidsapparaat in handen van de PA om **politieke tegenstanders en andersdenkende activisten** te beknotten. De structuur en organisatie ervan repliceerde die van de inlichtingendiensten van de PLO vóór de oprichting van de PA. De organisatie verzamelde inlichtingen, ging spionage tegen, werkte samen met buitenlandse inlichtingendiensten en voerde het bevel over een paramilitaire troepenmacht. De leden droegen burgerkleding en voerden zowel geheime als openbare operaties uit. (Mapping Palestinian Politics, “General Intelligence Service (GIS) – PA,” European Council on Foreign Relations (ECFR), geraadpleegd op 28 maart 2025, via: https://ecfr.eu/special/mapping_palestinian_politics/general_intelligence_service_gis/ en Gordon Bennett, *The Battle for the Palestinian Security Services*, Conflict Studies Research Center: Middle East Series 6, no. 51, oktober 2006, via: https://www.files.ethz.ch/isn/28893/06_08_Nov.pdf).*

Het **US State Departement** merkte in haar rapport aangaande de bezette gebieden op: *“PA security forces committed numerous serious human rights abuses during the year.”* In opeenvolgende rapporten stelde het U.S. State Departement dat Palestijnse veiligheidsdiensten zich schuldig hebben gemaakt aan mensenrechtenschendingen binnen het Palestijnse veiligheidsapparaat: **“Torture by PA security forces reportedly was widespread.** Documentation of abuses was very limited, due partly to the hesitancy of alleged victims to file or make public claims of torture or abuse against PA authorities. Palestinian security officers have no formal guidelines regarding the proper conduct of interrogations; most convictions were based largely on confessions PA security forces detained persons without informing judicial authorities, and often ignored laws that protect the rights of detainees and court decisions calling for the release of alleged security criminals” (Bureau of Democracy, Human Rights, and Labor, *Israel and the occupied territories*, U.S. Department of State, 8 maart 2006, via: <https://2009-2017.state.gov/j/drl/rls/hrrpt/2005/61690.htm#ot>).

Met betrekking tot de betrokkenheid en verantwoordelijkheid van de GIS in termen van het systematisch en routinematig gebruik van **marteling en mishandeling van gedetineerden tijdens ondervragingen** gedurende de periode dat u er functies bekleedde, wijst het CGVS op volgende rapporten.

Amnesty International beschuldigde in een rapport “de meeste takken van de Palestijnse veiligheidsstroepen” van marteling, waaronder expliciet de *General Intelligence Service (GIS)*. U was pas actief bij de GIS vanaf het jaar 2000, maar **deze rapporten worden toegevoegd om aan te tonen dat marteling een systematische daad in de Gazastrook is sinds 1994.** (A Synopsis of: *PALESTINIAN AUTHORITY, Prolonged political detention, torture and unfair trials*, Amnesty International, December 1996, via: <https://www.amnesty.org/en/wp-content/uploads/2021/06/mde150701996en.pdf>).

De General Intelligence Service (GIS, Ar.: Jihaz al-Mukhabarat al-'Ama) werd door Human Rights Watch (HRW) in een publicatie aangewezen als één van de veiligheidsdiensten naast de Military Intelligence Service (MIS, Ar.: "Jihaz al-Istikhbarat al-'Askariya"), Preventive Security Service (PSS, Ar.: Jihaz al-Amn al-Wiqa'i) en Force 17 (Ar.: al-Quwa 17), die verantwoordelijk was voor de arrestatie en detentie van politieke en "security" gevangenen. HRW stelde in datzelfde rapport dat gedetineerden die werden ondervraagd door Palestijnse veiligheidstroepen vaak gemarteld werden, vooral als ze vastgehouden werden door de GIS, MIS, of PSS. HRW betoogde dat doorheen de jaren de wijdverspreide toepassing van marteling tijdens ondervragingen een constante bleef. HRW wees hierbij naar een jaarverslag van het Palestinian Independent Commission for Citizens' Rights (PICCCR) over het voortduren van fysieke en psychologische martelingen in detentiecentra van de PA, **vooral om bekentenissen af te dwingen**. In rapporten over verschillende jaren vermeldde HRW verschillende malen de **Saraya gevangenis (en specifiek ook het GIS-gedeelte van die gevangenis) als één van de detentiecentra waar gefolterd werd**. (Israel, The Occupied West Bank and Gaza Strip, and the Palestinian Authority Territories – Justice Undermined: Balancing Security and Human Rights in the Palestinian Justice System, Human Rights Watch, Vol. 13, No.4 (E), november 2001, p. 26, 31, 33, via: <https://www.hrw.org/reports/2001/pa/isrpa1101.pdf> en Palestinian Self-Rule Areas – Human Rights Under The Palestinian Authority, Human Rights Watch, Vol. 9, No. 10 (E), p. 52, via: <https://www.hrw.org/reports/pdfs/i/israel/israel979.pdf>).

De Palestijnse NGO Palestinian Human Rights Monitor Group (PHRMG) stelde dat **burgers** het slachtoffer werden van **willekeurige arrestaties** door de veiligheidsdiensten. De organisatie legde in 1997 uit dat het hoofdoel van foltering was om bekentenissen af te dwingen, maar dat het ook gebruikt wordt om informatie te verkrijgen of om iemand te dwingen te getuigen. Het gebruik van foltering werd niet louter toegepast op een bepaalde groep gedetineerden, maar **op alle gedetineerden ongeacht de aard van verdenkingen tegen hen**. (Torture: A State's Tyranny – Torture During the First Six Months of 1998 in Palestinian National Authority Detention Centers and Prisons, Palestinian Human Rights Monitoring Group (PHRMG), oktober 1998, geraadpleegd op 27 maart 2025 via: <https://web.archive.org/web/20061008154432/http://www.phrmg.org/monitor1998/oct98%09-2.htm>).

Een rapport gepubliceerd in 2010 door Middle East Monitor van **Arab Organisation for Human Rights in the UK (AOHRUK)** gaf ook aan dat **vrouwen en mannen uit alle geledingen van de Palestijnse samenleving werden onderworpen aan arrestatie en marteling**: studenten, arbeiders, leerkrachten, dokters, ingenieurs, universiteitsprofessoren en advocaten. Ook minderjarigen werden in hechtenis genomen (Arab Organisation for Human Rights in the UK, Documenting the Crime of Torture in the Palestinian Authority's Territories, Middle East Monitor, December 2010, via: https://www.middleeastmonitor.com/wp-content/uploads/downloads/other_reports/documenting-the-crime-of-torture-in-the-palestinian-authoritys-territories.pdf).

Uit geregistreerde aangiftes tussen 1996, 1997, 1998 die door **PHRMG** zijn onderzocht, bleek dat marteling werd gebruikt "[...] door bijna alle veiligheidsdiensten [...]" en "[...] op alle niveaus, door junior en senior personeel [...]". Bovendien werd genoteerd dat met name in de PSS en de General Intelligence Service (GIS) het voorkomen van marteling werd geregistreerd. PHRMG nam in de periode 1994 tot juli 1998 akte van het overlijden van 10 personen in detentie (5 in de Westelijke Jordanoever, 5 in de Gazastrook) die aanvankelijk werden gearresteerd door de GIS (PHRMG, oktober 1998).

Het CEDOCA-rapport (COI Focus, Territoire palestiniens, Torture et mauvais traitements infligés à des détenus, Cedoca, 28 april 2021, pp. 14-15) verduidelijkt de martelmethoden verder: wat de gebruikte methoden betreft, stelde Amnesty International (Amnesty International, december 1996) in een rapport gepubliceerd in december 1996 dat de volgende martelmethoden veelvuldig voorkwamen: branden met elektrische apparaten of sigaretten, shabeh (positioneel misbruik) gecombineerd met slaapgebrek, aan het plafond hangen, slaan met kabels, pijpen, stokken of met de hand, schoppen, beledigingen en bedreigingen. Sommige methoden zijn vergelijkbaar met die welke Israël gebruikt tegen Palestijnse politieke gevangenen. Veel van de slachtoffers beweerden gemarteld te zijn door Palestijnen "van buitenaf", namelijk die in 1994 in de Palestijnse gebieden aankwamen. Volgens PHRMG waren in 1996 en 1997 de meest gebruikte martelmethoden: slaan, slaan met een wapen, shabeh, farruja (ophanging vergelijkbaar met shabeh), blootstelling aan kou, opsluiting in een kleine afgesloten ruimte (een put, een kast, enz.) en brandwonden. Minder vaak genoemd waren het weigeren van dringende medische hulp, seksueel misbruik en doodsb bedreigingen/schijnexecuties (The practice of torture in the Palestinian Authority, Palestinian Human Rights Monitoring Group (PHRMG), mei 1997, geraadpleegd op 27 maart 2025 via: <https://web.archive.org/web/20111129110438/http://www.phrmg.org/monitor1997/may97-2.htm>).

De Immigration and Refugee Board of Canada vermeldde in een rapport van 27 januari 2014: 'In November 2001, Human Rights Watch reported that "[d]etainees who undergo interrogation by Palestinian security forces are commonly tortured, especially if they are suspected collaborators and particularly if they are held by the [General Intelligence Service] GIS, [Military Intelligence Service] M[I]S, or [Preventative Security Service] PSS" (31). Country Reports 2006, reporting on the "occupied territories," states that "[t]orture by PA security forces reportedly was widespread. Documentation of abuses by PA security forces was very limited, due partly to hesitancy by alleged victims to make public claims of torture or abuse against PA authorities" (US 6 Mar. 2007).' en "Palestinian security forces sometimes detained or placed under house arrest the relatives of alleged security criminals. On March 2, the General Intelligence Forces arrested and detained for

20 days 15-year-old B.Y.A.-G. after his father, held for terrorist activity, escaped from a Gaza prison. The minor reported that he was subjected to abuse and torture during his detention. (ibid. 23 Feb. 2000).” (Palestine: Information pertaining to any cases of human rights violations committed by police officers or Fatah [Palestinian Authority] security forces in Gaza, including police officers in the division dealing with investigations related to narcotics; information on the change of regime in Gaza (1999-2007), Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, 27 januari 2014, PSE104741.E, geraadpleegd op 25 mei 2023, via <https://www.refworld.org/docid/546474a64.html>)

Er kan dan ook worden geconcludeerd dat de Palestijnse veiligheidsdiensten – en in het bijzonder de GIS tijdens de jaren dat u er werkzaam was – zich schuldig hebben gemaakt aan daden die kunnen worden gekwalificeerd als misdaden tegen de menselijkheid.

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat in de periode dat u werkzaam was voor de GIS, de veiligheidsdiensten van de Palestijnse autoriteit, waartoe ook de GIS wordt gerekend, op systematische wijze burgers onrechtmatig arresteerden en onderwierp aan folteringen en mishandelingen teneinde bekentenissen en informatie te bekomen. Uit de beschikbare informatie komt naar voor dat de GIS één van de diensten was die bekend stond om ernstige en systematische schendingen van mensenrechten waaronder marteling.

Uit aangehaalde onderzoeken blijkt duidelijk dat het optreden van veiligheidsapparaat van de Palestijns autoriteit en dan in het bijzonder het handelen van de GIS in de Gazastrook in de periode 1994 – 2007 (en dus ook in de periode van uw werk, 2000 – 2007), kunnen worden beschouwd als veralgemeende aanvallen op een burgerbevolking in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome, uitgevoerd op instructies van de Palestijnse autoriteit.

Het CGVS verwijst hierbij ook naar arrest 80 570 en 220 460 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) waarin de Raad oordeelde dat er de veiligheidsdiensten verbonden aan de Palestijnse autoriteit zich in de periode na hun oprichting tot de machtsovername door Hamas, schuldig maakten aan misdrijven tegen de menselijkheid en uw eigen verklaringen dienaangaande (zie infra).” (eigen onderlijning)

In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat de landeninformatie die de commissaris-generaal hanteert om te besluiten dat er in de periode van zijn tewerkstelling (2000-2007) bij de GIS sprake was van veralgemeende aanvallen tegen een burgerbevolking op instructie van de Palestijnse autoriteit niet afdoende is. Hij wijst erop dat verscheidene rapporten geen betrekking hebben op de periode waarin hij bij de GIS was tewerkgesteld (2000-2007). Waar kan worden aangenomen dat een aantal van de door de commissaris-generaal gehanteerde rapporten dateren van de periode voor het jaar 2000, verwijst de commissaris-generaal eveneens naar landeninformatie die dateert van na dit jaartal. Zo wordt er verwezen naar een rapport van het US Department of State van 8 maart 2006, waaruit blijkt dat de Palestijnse veiligheidsdiensten zich schuldig maakten aan folteringen en verschillende mensenrechtenschendingen. Ook wordt verwezen naar een rapport van de Arab Organisation for Human Rights in the UK gepubliceerd in de Middle East Monitor van december 2010, waaruit blijkt dat alle geledingen van de Palestijnse burgermaatschappij werden geconfronteerd met arrestaties en mensenrechtenschendingen. In een rapport van de Immigration and Refugee Board of Canada van 27 januari 2014 wordt verwezen naar informatie van Human Rights Watch van november 2001, waarin eveneens melding wordt gemaakt van folteringen door de Palestijnse veiligheidsdiensten, waaronder de GIS. De Raad wijst erop dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de voorliggende informatie en stelt vast dat verzoeker zelf geen enkel objectief stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat de GIS in de periode 2000-2007, toen hij zelf voor deze organisatie werkte, niet (langer) misdrijven tegen de menselijkheid zou hebben gepleegd. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie die door de commissaris-generaal wordt bijgebracht, kan wel degelijk worden afgeleid dat de GIS ook in de periode 2000-2007 nog overging tot willekeurige arrestaties en folteringen. Dit wordt bevestigd door verzoekers eigen verklaringen tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud 31 januari 2025, p. 9: **“Waarom wordt je extra zenuwachtig wanneer het door de GIS is? De apparaten van de PA in het algemeen waren niet echt professioneel. Er was sprake van mishandelingen en folteringen. De reputatie van de autoriteiten was niet helemaal proper. Hoe was de reputatie van de GIS in Jabalia? In Jabalia of buiten, in het algemeen was die niet geliefd. Mensen in het algemeen waren extra bang als ze opgestuurd werden naar het hoofdkwartier.”** en p. 13: **“U vertelde dus over de slechte reputatie van de GIS. Wij hebben ook heel wat informatie dat er systematisch werd gefolterd door de GIS, vooral tijdens ondervragingen. Ik heb die informatie zoals de rest van de burgers ook vernomen. Dit soort praktijken hebben niet plaatsgevonden bij onze afdeling. Of bij andere lokale afdelingen. Ik hoorde over die zaken, die vonden wel plaats, vooral bij het hoofdkwartier, die hadden hun eigen gevangenis. [...] Het gaat in die rapporten niet alleen over mensen die echt iets hebben uitgespookt, als collaborateur etc. maar ook over gewone burgers die Als ik zeg dat ik eigenlijk niets heb gehoord of gezien van dit soort taferelen, betekent dat niet dat ik het apparaat verdedig. Ik was zelf niet trots over het werk van de GIS. De reputatie was niet best. Mensen raakten in paniek als ze erover hoorden. Het was niet leuk om aan een burger te vertellen: ik werk bij de inlichtingendiensten. U heeft carrière gemaakt binnen de GIS waarbij uw operationele functie neerkwam op het bijwonen van ondervragingen, en vervolgens het sorteren van informatie. Die worden dan steeds doorgestuurd naar het hoofdkwartier. Men zou dan kunnen zeggen dat u minstens een indirecte rol heeft gespeeld in de uiteindelijke foltering van die mensen? Omdat u de gegevens opschreef, en sommige van die mensen werden gestuurd naar het hoofdkwartier,**

Saraya, waar uiteindelijk mensen werden gefolterd. Dat klopt. Ik zei toch dat ik niet blij was met mijn werk bij die dienst. Ik heb van de burgers in Gaza over die schendingen gehoord, maar persoonlijk heb ik niets gezien tijdens mijn dienst.”.

Waar verzoeker er in zijn verzoekschrift op wijst dat de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie geen betrekking heeft op zijn plaats van tewerkstelling, Jabalia, en dat erin wordt verwezen naar misdrijven tegen de menselijkheid gepleegd in gevangenissen, terwijl hijzelf niet in een gevangenis werkte, dient erop gewezen dat verzoekers persoonlijke plaats van tewerkstelling op zich niet relevant is om vast te stellen dat de organisatie waarvoor hij werkte, de GIS, zich in de periode van deze tewerkstelling schuldig maakte aan misdrijven tegen de menselijkheid. Dat verzoeker beweert dat zijn eigen rol bij deze misdrijven tegen de menselijkheid slechts beperkt was en dat hij zelf geen getuige was van mishandelingen of folteringen op zijn plaats van tewerkstelling, zijn elementen die worden betrokken bij de beoordeling van zijn individuele verantwoordelijkheid in het licht van zijn medeplichtigheid aan de door de GIS gepleegde misdrijven tegen de menselijkheid (zie *infra*). Het betoog dat er op verzoekers plaats van tewerkstelling geen foltering zou hebben plaatsgevonden, dat verzoekers rol bij de GIS van beperkte aard was en dat hij dus zelf geen rechtstreekse bijdrage leverde aan deze foltering, doet op zich geen afbreuk aan de vaststelling dat de GIS in de periode 2000-2007 wel degelijk misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome heeft gepleegd.

5.2.4. Voormelde uit de bestreden beslissing geciteerde beoordeling vindt steun in de stukken van het rechtsplegingsdossier en is pertinent, alsook draagkrachtig. Verzoekers verweer met betrekking tot deze analyse is niet van aard er een ander licht op te werpen. Na een zorgvuldige analyse van de beschikbare informatie, wordt voormelde beoordeling uit de bestreden beslissing door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.2.5. De Raad is van oordeel dat uit een lezing van het rechtsplegingsdossier redelijkerwijze kan worden vastgesteld dat:

- (i) het veiligheidsapparaat van de Palestijnse Autoriteit, *in casu* de General Intelligence Service (GIS), zich in de periode 1994-2007, veelvuldig schuldig heeft gemaakt aan misdrijven in de zin van artikel 7, eerste lid van het Statuut van Rome, waaronder met name foltering, willekeurige arrestaties en andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard, waarbij deze waren gericht tegen een burgerbevolking en plaatsvonden in het kader van politieke repressie en het beleid erop gericht was om politieke tegenstanders en andersdenkende activisten te beknotten, in het bijzonder om bekentenissen en informatie te verkrijgen;
- (ii) uit de beschikbare informatie blijkt dat deze aanval systematisch en wijdverspreid was, met een georganiseerd karakter van de gepleegde misdrijven;
- (iii) uit de beschikbare informatie blijkt dat het veelvuldige en systematische karakter van de gepleegde misdrijven, waaronder de foltering, willekeurige arrestaties en andere onmenselijke handelingen, voldoende het verband weergeeft met de systematische of wijdverspreide aanval op de burgerbevolking, evenals dat deze link door de verzoeker gekend was.

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad het standpunt van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij dat de veiligheidsdiensten verbonden aan de Palestijnse Autoriteit zich in de periode na hun oprichting tot de machtsovername door Hamas, en in het bijzonder de GIS tijdens de jaren dat verzoeker er werkzaam was, schuldig maakten aan misdrijven tegen de menselijkheid.

5.2.6. Rekening houdend met wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat is voldaan aan de hierboven weergegeven contextuele elementen van het begrip ‘misdrijf tegen de menselijkheid’, zoals aangegeven in de zaak *Katanga* (zie *supra*).

5.3. De individuele verantwoordelijkheid voor een uitsluitbare handeling

5.3.1. Zoals hierboven gesteld (zie punt 5.1.4), volgt uit de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet dat er sprake is van een individuele verantwoordelijkheid wanneer wordt vastgesteld dat een verzoeker concreet is betrokken bij een misdrijf tegen de menselijkheid, hetzij als fysieke pleger, hetzij omdat hij heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan een dergelijk misdrijf. Het is dus niet vereist dat de verzoeker de uitsluitbare handeling zelf heeft gesteld om individuele verantwoordelijkheid voor een misdrijf tegen de menselijkheid vast te stellen. In de bestreden beslissing wordt terecht aangestipt: *“Het feit dat een persoon nooit zelf misdrijven zou hebben gepleegd, volstaat niet om te concluderen dat de vreemdeling niet van de vluchtelingenstatus kan worden uitgesloten.”*. Een concrete betrokkenheid bij een dergelijk misdrijf, zoals het aanzetten tot of anderszins op een intentionele en bewuste wijze deelnemen aan een dergelijk misdrijf, volstaat als materieel en moreel element.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de Palestijnse veiligheidsdiensten, in de periode tussen hun oprichting in 1994 en de machtsovername door Hamas in 2007, op systematische wijze burgers onrechtmatig arresteerden en

onderwerpen aan folteringen en mishandelingen teneinde bekentenissen en informatie te verkrijgen in het kader van een beleid dat erop gericht was om politieke tegenstanders en andersdenkende activisten te beknotten en om bekentenissen en informatie te verkrijgen. Uit de beschikbare informatie komt naar voor dat de GIS één van de diensten was die bekend stond om ernstige en systematische schendingen van mensenrechten, waaronder marteling. Zoals reeds geïndiceerd, wordt geconcludeerd dat er sprake is van een context van een stelselmatige of wijdverbreide aanval op een burgerbevolking in de zin van artikel 7 van het Statuut van Rome, gepleegd door het veiligheidsapparaat van de Palestijnse Autoriteit – in casu de GIS – in de periode 1994-2007, inclusief 2000-2007.

In de bestreden beslissing wordt verzoeker niet verweten de fysieke plegger van deze misdrijven te zijn, maar wel door zijn werk als griffier in Jabalia bij ondervragingen van verdachten door de GIS en zijn bijdrage aan het functioneren van deze veiligheidsdienst, te hebben deelgenomen aan de voormelde misdrijven tegen de menselijkheid. In het bijzonder is de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker zich binnen deze context medeplichtig heeft gemaakt aan misdaden tegen de menselijkheid, namelijk de systematische marteling van ondervraagde verdachten door de GIS in de Gazastrook tussen 2000 en 2006.

5.3.2. Aangezien de feiten *in casu* kunnen worden aangemerkt als misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van het Statuut van Rome, is het relevant om naar dat Statuut te verwijzen wat betreft de wijze van betrokkenheid, zijnde wijze van deelname, die in deze zaak aan de orde is.

In dit verband stelt artikel 25, (3), (a) tot en met (d) van het Statuut van Rome dat een persoon strafrechtelijk aansprakelijk en strafbaar is voor een misdrijf, indien die persoon:

- “(a) een dergelijke misdaad pleegt als individu, gezamenlijk met of door middel van een andere persoon, ongeacht of die andere persoon strafrechtelijk aansprakelijk is;*
- (b) opdracht geeft tot, verzoekt om of beweegt tot het plegen van een dergelijke misdaad die feitelijk plaatsvindt of waartoe een poging wordt gedaan;*
- (c) teneinde het plegen van een dergelijke misdaad te vergemakkelijken, hulp biedt, medewerking verleent of anderszins bijstand biedt bij het plegen of een poging tot het plegen daarvan, met inbegrip van het verschaffen van de middelen tot het plegen van die misdaad;*
- (d) op andere wijze meewerkt aan het plegen of een poging tot het plegen van een dergelijke misdaad door een groep personen die handelt met een gemeenschappelijk doel. Deze medewerking dient opzettelijk te zijn en dient:
 - (i) te worden verleend met het doel de criminele activiteit of het criminele doel van de groep te bevorderen, terwijl een dergelijke activiteit of doel het plegen van een misdaad oplevert waarover het Hof rechtsmacht bezit; of*
 - (ii) te worden verleend met kennis van de bedoeling van de groep om de misdaad te plegen;”**

(Wet van 25 mei 2000 houdende instemming met het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof, gedaan te Rome, op 17 juli 1998, BS 7 oktober 2003, 48720 e.v.)

(Engelstalige versie:

- “d) In any other way contributes to the commission or attempted commission of such a crime by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - (i) Be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of a crime within the jurisdiction of the Court; or*
 - (ii) Be made in the knowledge of the intention of the group to commit the crime;”**

Franstalige versie:

- “d) Elle contribue de toute autre manière à la commission ou à la tentative de commission d’un tel crime par un groupe de personnes agissant de concert. Cette contribution doit être intentionnelle et, selon le cas :
 - i) Viser à faciliter l’activité criminelle ou le dessein criminel du groupe, si cette activité ou ce dessein comporte l’exécution d’un crime relevant de la compétence de la Cour; ou*
 - ii) Etre faite en pleine connaissance de l’intention du groupe de commettre ce crime;”**

5.3.3. *In casu* oordeelt de Raad dat er sprake is van een deelname aan misdrijven tegen de menselijkheid in de zin van artikel 25, (3), (d), (ii) van het Statuut van Rome.

Op grond van artikel 25, (3), (d) van het Statuut van Rome ontstaat er aansprakelijkheid voor het “*op enige andere wijze*” bijdragen aan een misdrijf dat onder de rechtsmacht van het Hof valt. In dit verband heeft het Internationaal Strafhof in de zaak *Katanga* aangegeven dat dit artikel voorziet in een residuele vorm van medeplichtigheid voor handelingen die niet ressorteren onder artikel 25, (3), (c) van voormeld Statuut (ICC *Katanga*, §1618). De bewoordingen van artikel 25, (3), (d) van het Statuut van Rome hebben betrekking op

een vorm van medeplichtigheid die is gebaseerd op een bijdrage aan het plegen van een of meer misdrijven die onder de rechtsmacht van het Hof vallen.

In dezelfde zaak heeft het Internationaal Strafhof verduidelijkt dat de specifieke toepassing van artikel 25, (3), (d), (ii) van het Statuut van Rome afhankelijk is van de volgende voorwaarden: (i) er werd een misdrijf gepleegd dat binnen de rechtsmacht van het Hof valt, (ii) de personen die het misdrijf hebben gepleegd, maken deel uit van een groep die handelt met een gezamenlijk doel, (iii) de beklaagde heeft een significante bijdrage (*'significant contribution' / "l'accusé a contribué de manière significative à la commission du crime"*) geleverd aan het plegen van het misdrijf, (iv) de bijdrage was intentioneel, (v) de bijdrage werd geleverd met kennis van de intentie van de groep om een misdrijf te plegen (ICC Katanga, § 1620).

De eerste drie voorwaarden hebben betrekking op het materiële element van de uitsluitbare handeling en de twee laatste voorwaarden hebben betrekking op het moreel element (zie *infra*).

5.3.4. Voor wat betreft de eerste twee voorwaarden, kan de Raad volstaan met een verwijzing naar wat hierboven reeds werd uiteengezet.

Er werd namelijk reeds vastgesteld dat er misdrijven werden gepleegd, die onder de rechtsmacht van het Internationaal Strafhof ressorteren, waaronder folteringen, andere onmenselijke handelingen en willekeurige arrestaties, en dat deze misdrijven op veelvuldige en systematische wijze werden gepleegd door de veiligheidsdiensten van de Palestijnse Autoriteit in de Gazastrook, onder meer via de GIS (i.e. de vereiste groep van personen), en dat deze misdrijven deel uitmaakten van een gezamenlijk doel, met name het beknotten van politieke tegenstanders en andersdenkende activisten en het verkrijgen van bekentenissen en informatie (i.e. het vereiste gezamenlijke doel). Het maakt hierbij niet uit of verzoeker al dan niet lid was van Fatah (ICC Katanga, § 1631).

In het bijzonder blijkt uit de landeninformatie dat de Saraya-gevangenis, en specifiek ook het GIS-gedeelte van die gevangenis, één van de detentiecentra was waar werd gefolterd, vooral om bekentenissen af te dwingen.

5.3.5. Wat betreft de vraag of een betrokkene een significante bijdrage heeft geleverd aan het plegen van voormelde misdrijven tegen de menselijkheid (de derde voorwaarde), stipt de Raad aan dat het Internationaal Strafhof in de voormelde zaak *Katanga*, heeft aangegeven dat het vereist is dat de handelingen van de betrokkene verband houden met het plegen van het misdrijf en niet louter met de activiteiten van de groep in algemene zin. Een significante bijdrage moet worden geanalyseerd in relatie tot elk misdrijf. Met "*significante bijdrage*" wordt bedoeld een bijdrage die het plegen van het misdrijf kan beïnvloeden ("*may influence the commission of the crime*"). Gedrag dat voor het plegen van het misdrijf onbelangrijk en niet-relevant is, kan daarom niet als voldoende worden beschouwd en vormt geen bijdrage in de zin van voormelde bepaling. Louter marginale of verwaarloosbare handelingen, volstaan dus niet.

Het is verder niet vereist dat het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd zonder de betrokken bijdrage. Anders gezegd: het is niet vereist dat de bijdrage noodzakelijkerwijze essentieel was voor de verwezenlijking van het misdrijf in kwestie of de beslissende factor was voor het misdrijf. Het volstaat dat deze van aard was om invloed uit te oefenen op het plegen van het betreffende misdrijf.

Het Internationaal Strafhof heeft immers verduidelijkt dat het niet noodzakelijk vereist is dat het plegen van het misdrijf afhankelijk is van of zelfs bepaald wordt door deze bijdrage. De bijdrage zal als significant worden beschouwd wanneer zij een invloed heeft gehad op het plaatsvinden van het misdrijf en/of op de wijze waarop het werd gepleegd ("*It stands to reason that the commission of the crime is not necessarily contingent on or even determined by such contribution. The contribution will be considered significant where it had a bearing on the occurrence of the crime and/or the manner of its commission.*").

Een direct verband ("*nexus*") tussen het gedrag van de persoon die bijdraagt aan het misdrijf (medeplichtige) en dat van de feitelijke dader van het misdrijf (hoofdverantwoordelijke) is niet vereist. Het is het effect van het gedrag op de verwezenlijking van het misdrijf dat telt. Het volstaat aldus dat wordt vastgesteld dat de bijdrage een invloed had op de verwezenlijking van het misdrijf – ongeacht de vraag of de bijdrage werd geleverd aan een persoon die al dan niet de dader van het misdrijf is – evenals dat deze bijdrage verband kan houden met ofwel de materiële elementen van het misdrijf, of de morele elementen van het misdrijf (ICC Katanga, §§1632-1636). De betrokken bijdrage moet aldus een zekere relevantie of impact hebben gehad op de verwezenlijking van het misdrijf.

5.3.6. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad dat verzoekers tewerkstelling tijdens de periode 2000-2006 bij de dienst 'ondervragingen' van de GIS te Jabalia, als griffier bij de eerste ondervraging van verdachten door de GIS, als bewezen wordt beschouwd.

In de bestreden beslissing worden verzoekers tewerkstelling en zijn takenpakket samengevat als volgt:

“Uit uw administratief dossier blijkt dat u in de periode 2000 tot 2007 in Gaza werkzaam bent geweest bij de Palestijnse General Intelligence Service (GIS; Ar.: Jihaz al-Mukhabarat al-'Ama), één van de veiligheidsdiensten van de Palestijnse Autoriteit. Uw verklaringen dienaangaande zijn gedetailleerd en omstandig, alsook geeft u blijk van een goede kennis van de structuur van de veiligheidsdienst in de schoot van de Palestijnse autoriteit en de doelstelling van de GIS: u kan zeer nauwkeurig het gebouw en de structuur van de GIS beschrijven waar u in Jabalia werkte, en geeft duidelijke zicht van het type verdachten dat daar werd ondervraagd.

Ruim voor de oprichting van de Palestijnse Autoriteit in 1994, was u reeds betrokken bij Fatah. Omstreeks 1982, in de context van de Israëlsche invasie in Libanon, voegde u zich bij de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) en het Palestijnse Bevrijdingsleger (PLA). U reisde daarna met de organisatie naar Libië, waar u een bewakersrol had. In 2000 vertrok u op uitnodiging van A.A.-H. (het hoofd van de GIS) naar Gaza, waar u zich bij de GIS voegde (CGVS dd. 31.01.2025, p. 4-5, 12).

Eenmaal in Gaza werkte u als Eerste Luitenant (Ar.: Mulazim Awwal) op de dienst “Ondervragingen” van de GIS in “het veiligheidsvierkant” (Ar.: Murabba al-Amni) te Jabalia, Noord-Gaza.

U verklaarde omstandig hoe uw departement van de GIS in Jabalia uit “ondervraging”, “onderzoek”, “public relations”, informatie, en administratie bestond. U was van 2000 tot 2006 werkzaam bij de dienst “ondervraging” als griffier onder kapitein Z.A.-M. en kolonel A.M.A.-A.. Eén dag per week was u ook bewaker van de dienst. Van 2006 tot de staatsgreep in 2007 werkte u voor de afdeling “informatie” in Sudaniya, Gaza-stad onder majoor Z.F. en luitenant-kolonel N.S. (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 11).

Tijdens uw werk als griffier voor de GIS van 2000 tot 2006 in Jabalia verklaart u dat u alle vragen en antwoorden noteerde van de ondervragingen. De personen die verhoord werden op uw dienst maakten voornamelijk deel uit van een volgende categorieën: (vermeende) spionnen voor Israël; terroristen of mensen verdacht van het organiseren van een terroristische daad; drugsfeiten. Wat het luik “terrorisme” betreft, ging het vooral over leden van Hamas, Palestinian Islamic Jihad, Popular Front for the Liberation of Palestine, en de al-Aqsa Martyrs' Brigades. Hierna besloot het hoofd van de afdeling (op basis van uw verslag) deze persoon naar huis te sturen of de persoon over te maken aan het hoofdkwartier, bij de Saraya-gevangenis. Eén keer voerde u zelf een ondervraging, met een zeventienjarige jongen die op de grens met Israël werd opgepakt. U weet niet wat er verder met die jongen is gebeurd na uw ondervraging (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 9, 12-13).

Van 2006 tot 2007 voerde u neergepende verslagen van ondervragingen, vergaderingen en rapporten in de computer in, op de afdeling “informatie” in Sudaniya. U was bevoegd specifiek voor het onderwerp “Public Relations”, twee anderen werkten op de onderwerpen “militaire zaken” en “politieke zaken”. In die functie moest u informatie invoeren over (liefdadigheids-)stichtingen en verenigingen, namelijk de achtergrond, financiering etc. van hun personeel (CGVS dd. 31.01.2025, p. 9-10).

Na de machtsovername in 2007 door Hamas stopte u met dit werk en gezien u geen pensioen kreeg, begon u te werken in een elektronikawinkel. Het is pas in 2018 dat u uw pensioen als kapitein ontving.

[...]

U legt op grondige wijze uw functie en uw rol bij de ondervragingen als griffier uit, en hoe vele verdachten na de ondervraging naar het Saraya hoofdkwartier werden gestuurd, waar martelingen plaatsvonden. (CGVS dd. 31.01.2025, p. 5-9, 13). U legt ten slotte ook uw werkbadge neer van de GIS (document 7). Uw verklaringen over de evolutie van de focus van de GIS op bepaalde types verdachten die gevisieerd werden (terroristen, spionnen voor Israël, etc.), komt ook sterk overeen met het rapport van HRW (Human Rights Watch, november 2001).

U hebt aan de voormelde daden deelgenomen door als officier (2de Luitenant) binnen de GIS werkbaar te zijn geweest bij de dienst “ondervragingen” van 2000 tot 2006 in Jabalia (Noord Gaza), u was in dit kader werkzaam als “griffier”. U noteerde alle vragen en antwoorden van de ondervraagde persoon, en was ook één keer per week bewaker met nachtdienst. In die context was u aanwezig bij ondervragingen van burgers verdacht van spionage voor Israël, van drugsfeiten, van het plannen van terroristische daden, of van lidmaatschap bij een terroristische organisatie. Op basis van het dossier na de ondervragingen, besloot het hoofd van de afdeling of de verdachte werd vrijgelaten, of naar de gevangenis van het hoofdkwartier in Saraya werd gestuurd (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 13). [...] (eigen onderlijning).

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel verweer tegen deze samenvatting en beaamt hij zijn tewerkstelling en takenpakket als griffier bij de dienst ‘ondervragingen’ van de GIS.

De Raad concludeert dat er, gelet op de omstandigheden van de zaak, ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoekers takenpakket als griffier bij de dienst ‘ondervragingen’ getuigt van een significante bijdrage aan het functioneren van de GIS.

Uit zijn verklaringen in verband met zijn takenpakket als griffier bij de dienst ‘ondervragingen’ van de GIS blijkt niet dat verzoeker kan worden beschouwd als een fysieke plegger van de door de GIS gepleegde misdrijven tegen de menselijkheid en evenmin dat hij hiertoe heeft aangezet of meegewerkt in de zin van artikel 25, (3), (a) tot en met (c) van het Statuut van Rome. Er kan echter wel worden vastgesteld dat verzoeker op een andere wijze heeft meegewerkt aan het plegen van de door de GIS begane misdrijven

tegen de menselijkheid, zoals bepaald in artikel 25, (3), (d), (ii) van het Statuut van Rome. Zoals gesteld moet verzoekers medewerking een significant karakter hebben, maar is het niet vereist dat de misdrijven tegen de menselijkheid zonder verzoekers bijdrage niet of op een andere wijze zouden hebben plaatsgevonden. Het is voldoende dat verzoekers medewerking, d.i. zijn bijdrage, een invloed heeft gehad op het plegen van de misdrijven die door de GIS werden begaan.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij als officier (tweede luitenant) binnen de GIS, werkzaam bij de afdeling 'ondervragingen' van 2000 tot 2006 te Jabalia (Noord-Gaza), als griffier aanwezig was bij een eerste ondervraging van verdachten door de GIS in Jabalia, zoals burgers verdacht van spionage voor Israël, van drugsfeiten, van het plannen van terroristische daden of van lidmaatschap van een terroristische organisatie. Verzoeker noteerde daarbij wat er bij deze eerste ondervraging werd gezegd en stelde een proces-verbaal/verslag op. Dit proces-verbaal/verslag van de ondervraging werd in een later stadium gebruikt om een beslissing te nemen over de verdere detentie van de betrokken verdachte en die aldus een risico liep om aan folteringen te worden onderworpen. Op basis van het dossier van de ondervraging, waaronder het proces-verbaal/verslag, werd door het hoofd van de afdeling immers besloten of de verdachte werd vrijgelaten en naar huis gestuurd dan wel naar de gevangenis van het GIS hoofdkwartier in Saraya werd doorgestuurd waar martelingen plaatsvonden (notities van het persoonlijk onderhoud 31 januari 2025, p. 9).

In de bestreden beslissing wordt bijgevolg terdege overwogen: *"In casu moet worden geconcludeerd dat u bij de ondervragingen zelf reeds een wezenlijke rol speelde. Uit uw verklaringen blijkt dat u naast de ondervrager en de verdachte de enige andere aanwezige was bij de ondervragingen en noteerde u alle vragen en antwoorden. Daarnaast blijkt dat mede op basis van uw verslagen verdachten naar de Saraya gevangenis werden doorgestuurd wat eveneens als een wezenlijke invloed kan worden beschouwd (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6, 7, 8, 13)."*

Verzoeker erkende tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat zijn taak minstens een indirecte bijdrage vormde aan de folteringen die nadien door de GIS op de door hen verdachte personen werden toegepast (notities van het persoonlijk onderhoud 31 januari 2025, p. 13: ***"U heeft carrière gemaakt binnen de GIS waarbij uw operationele functie neerkwam op het bijwonen van ondervragingen, en vervolgens het sorteren van informatie. Die worden dan steeds doorgestuurd naar het hoofdkwartier. Men zou dan kunnen zeggen dat u minstens een indirecte rol heeft gespeeld in de uiteindelijke foltering van die mensen? Omdat u de gegevens opschreef, en sommige van die mensen werden gestuurd naar het hoofdkwartier, Saraya, waar uiteindelijk mensen werden gefolterd. Dat klopt. Ik zei toch dat ik niet blij was met mijn werk bij die dienst. Ik heb van de burgers in Gaza over die schendingen gehoord, maar persoonlijk heb ik niets gezien tijdens mijn dienst."*** (eigen onderlijning)). Hieruit blijkt tevens dat verzoeker wel degelijk op de hoogte was van de misdrijven die door de GIS werden gepleegd (zie *supra* met betrekking tot de beoordeling van deze misdrijven op basis van de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie; zie *infra* met betrekking tot de beoordeling van verzoekers individuele verantwoordelijkheid).

In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij als griffier nooit een leidinggevende functie had, dat hij nooit getuige was van folteringen bij de ondervragingen waarbij hij aanwezig was en dat de folteringen door de GIS ook plaatsvonden zonder zijn notities of zijn aanwezigheid bij de eerste ondervragingen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat als dusdanig nergens wordt gesteld dat er folteringen plaatsvonden tijdens de ondervragingen in Jabalia waarbij verzoeker aanwezig was. Wel wordt gesteld dat verzoeker er mede door zijn werkzaamheden aan heeft bijgedragen dat verdachten werden doorgestuurd naar de gevangenis van het GIS hoofdkwartier in Saraya, waarvan de beschikbare landeninformatie stelt dat verdachten er systematisch het slachtoffer werden van foltering en marteling. Voormeld betoog uit het verzoekschrift doet verder geen afbreuk aan de vaststelling dat verdachten door de GIS aan folteringen werden onderworpen en dat verzoekers taak als griffier een bijdrage vormde die deze folteringen mee heeft doen plaatsvinden. Dat de folteringen ook zouden hebben plaatsgevonden zonder verzoekers notities of zonder zijn aanwezigheid bij de eerste ondervragingen, doet geen afbreuk aan het feit dat zijn notities wel degelijk werden gebruikt om mede op basis daarvan nadien te beslissen over het verder doorsturen van de verdachten naar het hoofdkwartier Saraya, waar ze werden blootgesteld aan willekeurige detentie, mishandeling en foltering.

Dat deze folteringen niet plaatsvonden tijdens deze eerste ondervragingen in Jabalia, waardoor verzoeker er zelf geen getuige van was, doet evenmin afbreuk aan het feit dat deze folteringen in een later stadium wel plaatsvonden en dat verzoekers notities/verslagen werden gebruikt om te beslissen over de verdere detentie van deze verdachten, en dat dus verzoekers notities/verslagen bijdroegen aan de beslissing of deze verdachten al dan niet werden doorgestuurd naar de gevangenis van het GIS hoofdkwartier en in dit later stadium terecht kwamen. Als dusdanig dient vastgesteld dat verzoekers taak als griffier bij de dienst 'ondervragingen' van de GIS in het kader van de eerste ondervragingen van verdachte personen door de GIS, wel degelijk een invloed heeft gehad op het plaatsvinden van de folteringen door de GIS ten aanzien van deze verdachten, en aldus als een significante bijdrage dient te worden beschouwd. Het is voorts

geenszins vereist dat de bijdrage door een hooggeplaatste persoon moet worden geleverd. Dat verzoekers rang beperkt was, zoals in het verzoekschrift wordt benadrukt, doet opnieuw geen afbreuk aan de vaststelling dat de door hem opgestelde notities/verslagen van de eerste ondervraging van een door de GIS verdachte persoon nadien werden gebruikt om over de verdere detentie van deze verdachte te beslissen. Zoals gesteld, verklaarde verzoeker zelf dat zijn taak minstens een indirecte rol speelde bij de uiteindelijke folteringen van door de GIS verdachte personen. Mede op basis van de verslagen die verzoeker maakte, werd immers beslist of een verdachte werd doorgestuurd naar de gevangenis van het hoofdkwartier in Saraya, waar martelingen plaatsvonden, zoals verzoeker zelf aangeeft (notities van het persoonlijk onderhoud 31 januari 2025, p. 13). Verzoekers werkzaamheden hadden bijgevolg een invloed op het verwezenlijken van de voormelde misdrijven. Hoewel verzoekers bijdrage niet onmisbaar was, was zij wel betekenisvol.

Gelet op het geheel van deze vaststellingen is de Raad van oordeel dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een significante bijdrage heeft geleverd aan de folterpraktijken van de GIS. Er kan bijgevolg terdege worden besloten dat verzoekers betrokkenheid bij het verzamelen en/of doorgeven van informatie die leidde tot het doorsturen van verdachten naar de Saraya-gevangenis, die vervolgens binnen de geledingen van de GIS volgens de beschikbare informatie systematisch slachtoffer werden van foltering en marteling, een significante bijdrage tot deze misdrijven vormt.

5.3.7. Nadat werd vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat (i) er een misdrijf werd gepleegd dat binnen de rechtsmacht van het Hof valt, (ii) de personen die het misdrijf hebben gepleegd, deel uitmaken van een groep, *in casu* de GIS waar verzoeker was tewerkgesteld, die handelt met een gezamenlijk doel, met name het beknotten van politieke tegenstanders en andersdenkende activisten en het verkrijgen van bekentenissen en informatie, en (iii) verzoeker een significante bijdrage heeft geleverd aan het plegen van het misdrijf, dient verder te worden onderzocht of (iv) verzoekers bijdrage intentioneel was en (v) werd geleverd met kennis van de intentie van de groep om een misdrijf te plegen (zie ICC Katanga, § 1620).

Wat betreft de beoordeling van het intentionele karakter van verzoekers bijdrage, moet worden opgemerkt dat dit intentionele element enkel betrekking heeft op het gedrag van verzoeker dat zijn bijdrage vormt (in dit geval zijn tewerkstelling en takenpakket bij de GIS) en niet op de activiteit, het doel of de criminele intentie van de groep zoals vermeld in artikel 25(3)(d)(i) en (ii) van het Statuut. Er hoeft dus niet te worden aangetoond dat verzoeker de intentie van de groep om de betrokken misdrijven (in casu willekeurige arrestaties en folteringen) te plegen, deelde. Er moet in dit verband worden onderzocht of verzoeker de intentie had om het gedrag te stellen dat een bijdrage vormt, en ook of hij zich ervan bewust was dat dit gedrag bijdroeg aan de activiteiten van de groep van personen die met een gemeenschappelijk doel handelden (ICC Katanga, § 1638-1639).

Afzonderlijk daarvan, wat betreft de vereiste dat de bijdrage werd geleverd "*met kennis van de intentie van de groep om een misdrijf te plegen*", moet worden onderzocht of verzoeker zich op het moment dat hij zijn bijdrage leverde (d.i. het gedrag stelde dat zijn bijdrage vormde), bewust was van het bestaan van die criminele intentie binnen de groep van personen die met een gemeenschappelijk doel handelden (ICC Katanga, § 1641: "*the accused must be aware that the intention existed when engaging in the conduct which constituted his or her contribution*"). Aldus moet worden nagegaan welke kennis verzoeker had van de activiteiten van de GIS (zie HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, B. en D., pt. 97). De Raad herhaalt in dit verband dat voor het vaststellen van medeplichtigheid niet vereist is dat de medeplichtige de intenties van de hoofdverantwoordelijke of van de groep deelt.

5.3.8. De Raad wijst in deze op verzoekers verklaringen in verband met zijn takenpakket als griffier bij eerste ondervragingen in Jabalia van door de GIS verdachte personen (zie *supra*). Inzake verzoekers individuele verantwoordelijkheid wordt in bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd als volgt:

*"Uit de elementen in het dossier blijkt dat u **individuele verantwoordelijkheid** draagt voor deze misdrijven tegen de menselijkheid.*

Het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich binnen deze context medeplichtig heeft gemaakt aan misdaden tegen de mensheid, namelijk de systematische marteling van ondervraagde verdachten door de General Intelligence Service (GIS) in de Gazastrook tussen 2000 en 2006. U legt op grondige wijze uw functie en uw rol bij de ondervragingen als griffier uit, en hoe vele verdachten na de ondervraging naar het Saraya hoofdkwartier werden gestuurd, waar martelingen plaatsvonden. (CGVS dd. 31.01.2025, p. 5-9, 13). U legt ten slotte ook uw werkbadge neer van de GIS (document 7). Uw verklaringen over de evolutie van de focus van de GIS op bepaalde types verdachten die gevisieerd werden (terroristen, spionnen voor Israël, etc.), komt ook sterk overeen met het rapport van HRW (Human Rights Watch, november 2001).

U hebt aan de voormelde daden deelgenomen door als officier (2de Luitenant) binnen de GIS werkbaar te zijn geweest bij de dienst "ondervragingen" van 2000 tot 2006 in Jabalia (Noord Gaza), u was in dit kader werkzaam als "griffier". U noteerde alle vragen en antwoorden van de ondervraagde persoon, en was ook één keer per week bewaker met nachtdienst. In die context was u aanwezig bij ondervragingen van burgers verdacht van spionage voor Israël, van drugsfeiten, van het plannen van terroristische daden, of van lidmaatschap bij een terroristische organisatie. Op basis van het dossier na de ondervragingen, besloot het

hoofd van de afdeling of de verdachte werd vrijgelaten, of naar de gevangenis van het hoofdkwartier in Saraya werd gestuurd (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6-7, 13). Uw betrokkenheid bij het verzamelen en/of doorgeven van informatie die leidden tot het doorsturen van verdachten naar de Saraya-gevangenis, die vervolgens binnen de geledingen van de GIS volgens de beschikbare informatie systematisch slachtoffer werden van foltering en marteling vormen een wezenlijke bijdrage tot deze misdrijven en maakt dat u **individuele verantwoordelijkheid** draagt voor deze misdrijven tegen de mensheid.

[...]

In casu moet worden geconcludeerd dat u bij de ondervragingen zelf reeds een wezenlijke rol speelde. Uit uw verklaringen blijkt dat u naast de ondervrager en de verdachte de enige andere aanwezige was bij de ondervragingen en noteerde u alle vragen en antwoorden. Daarnaast blijkt dat mede op basis van uw verslagen verdachten naar de Saraya gevangenis werden doorgestuurd wat eveneens als een wezenlijke invloed kan worden beschouwd (CGVS dd. 31.01.2025, p. 6, 7, 8, 13).

Er dient ook te worden vastgesteld dat u **intentioneel en met kennis hebt gehandeld**.

Uit de talrijke gegevens in het administratieve dossier, het vrijwillige karakter van uw werkzaamheden bij de GIS, alsook het verloop en duur van uw carrière, en uw verklaringen blijkt duidelijk dat u met volledige kennis van de feiten handelde.

U geconfronteerd met rapporten waarin de GIS wordt beschuldigd van willekeurige detentie, mishandeling en foltering, verdedigt u zich door te stellen dat u zo'n mensenrechtenschendingen nooit heeft opgemerkt of gezien, en dat het misschien buiten uw werkuren gebeurde. U minimaliseert vervolgens uw rol en die van uw branche in Jabalia, door te verklaren dat als dit werkelijk was gebeurd, Hamas leden vervolgens sterk hadden afgerekend met jullie, "dat hebben ze niet gedaan." (CGVS dd. 31.01.2025, p. 13). U haalt aan dat u echter wél op de hoogte was dat er werd gefolterd binnen de GIS en specifiek ook binnen de gevangenis van het Saraya hoofdkwartier, waar verdachten van ondervragingen die u bijwoonde naar werden gestuurd: "Ik heb die informatie zoals de rest van de burgers ook vernomen. [...] Ik hoorde over die zaken, die vonden wel plaats, vooral bij het hoofdkwartier, die hadden hun eigen gevangenis."; "De wet verbiedt dit soort handelingen, maar dit soort schendingen vonden wel plaats [...]"; "Als ik zeg dat ik eigenlijk niets heb gehoord of gezien van dit soort taferelen, betekent dat niet dat ik het apparaat verdedig. Ik was zelf niet trots over het werk van de GIS. De reputatie was niet best. Mensen raakten in paniek als ze erover hoorden. Het was niet leuk om aan een burger te vertellen: ik werk bij de inlichtingendiensten." U vervolgens geconfronteerd met het feit dat er kan gezegd worden dat u minstens een indirecte rol heeft gespeeld in de uiteindelijke foltering van de mensen in de Saraya hoofdkwartier door uw werk als griffier, verklaart u: "Dat klopt. Ik zei toch dat ik niet blij was met mijn werk bij die dienst. Ik heb van de burgers in Gaza over die schendingen gehoord, maar persoonlijk heb ik niets gezien tijdens mijn dienst." (CGVS dd. 31.01.2025, p. 13). Bijgevolg was u op de hoogte van de wanpraktijken die plaatsvonden binnen het GIS en het Saraya hoofdkwartier, maar koos u er toch voor om jarenlang in dienst te blijven. Aan het feit dat u persoonlijk nooit iets zou gezien hebben tijdens uw dienst kan gezien de beschikbare informatie enerzijds geen geloof gehecht worden, en daaruit kan anderzijds niet worden besloten dat u geen wezenlijke bijdrage leverde aan de wanpraktijken die zich binnen het GIS of onder andere het Saraya hoofdkwartier plaatsvonden, hetgeen u bovendien zelf bevestigt (zie supra).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u geconfronteerd met de mogelijkheid dat u op grond van bovengenoemde feiten van internationale bescherming zou worden uitgesloten. De door u genoemde elementen kunnen u echter niet ontheffen van uw individuele verantwoordelijkheid voor de misdrijven tegen de menselijkheid.

U haalt namelijk aan dat "90% van de Palestijnse ambtenaren" betrokken waren bij de veiligheidsdiensten, maar dat dit dan niet betekent dat ze allemaal criminele daden hebben uitgevoerd. U motiveert dat men het dossier op persoonlijke basis moet analyseren, omdat u zelf nooit de opdracht heeft gekregen iemand te slaan of folteren. Dergelijke verklaringen nemen echter niet weg dat u griffier was tijdens ondervragingen van de GIS en dat uw functie een wezenlijke bijdrage heeft geleverd aan het plaatsvinden van misdaden tegen de menselijkheid, in de wetenschap dat uw handelen het criminele gedrag van de GIS vergemakkelijkte. U gevraagd of u er ooit aan had gedacht uw job te verlaten, toen u hoorde over de mensenrechtenschendingen van de GIS, verklaart u: "Nee, het was eigenlijk mijn functie, die functie was voor mij als bron van inkomsten, en wat betreft mijn werk zelf, we hebben nooit iemand kwaad gedaan. [...]" (CGVS dd. 31.01.2025, p. 13-14). Dergelijke verklaring staat een uitsluiting wegens deelname aan misdaden tegen de menselijkheid evenmin in de weg."

In zijn verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij geen leidinggevende functie had, maar het hebben van een hooggeplaatste rang binnen de groep die tot doel heeft om misdrijven tegen de menselijkheid te plegen, is geenszins een vereiste om aan te nemen dat verzoeker individuele verantwoordelijkheid draagt voor zijn bijdrage aan de door de GIS begane misdrijven tegen de menselijkheid. Zoals gesteld, is het evenmin vereist dat verzoekers bijdrage van die aard was dat deze misdrijven niet of op een andere wijze zouden hebben plaatsgevonden zonder zijn bijdrage. Dat verzoeker gedurende "7 jaar in het 58-jarig bestaan van verzoeker" bij de GIS werkte, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij wel degelijk gedurende meerdere jaren voor de dienst 'ondervragingen' van de GIS werkte en gedurende deze periode een significante bijdrage leverde aan de door deze veiligheidsdienst gepleegde misdrijven van foltering van door hen verdachte personen. Verder blijkt uit voormelde motieven uit de bestreden beslissing dat, in zoverre – gelet op de beschikbare

informatie – geen geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij nooit getuige was van folteringen, hieruit niet kan blijken dat verzoeker geen significante bijdrage leverde aan de wanpraktijken die door de GIS werden gepleegd. Dat verzoeker door zijn tewerkstelling in de eerste plaats in een inkomen voor zijn gezin wou voorzien, doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat hij gedurende meerdere jaren als griffier voor de GIS werkte en op de hoogte was van de wanpraktijken die door deze veiligheidsorganisatie werden begaan tijdens zijn tewerkstelling aldaar. Geenszins blijkt dat verzoeker geen andere keuze had dan bij de GIS te werken om in een inkomen voor zijn gezin te voorzien; hij werkte nadien immers ook nog in een elektronikawinkel. Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3.9. De Raad is daarom van oordeel dat verzoekers verklaringen getuigen van een kennis van de mishandelingen en folteringen die plaatsvonden in de gevangenis van het GIS hoofdkwartier in Saraya waarnaar verdachten werden doorgestuurd nadat zij een eerste maal in Jabalia werden ondervraagd tijdens een verhoor waarbij verzoeker als griffier optrad, en dat verzoeker wist dat hij door zijn tewerkstelling aldaar bijdroeg aan de misdrijven tegen de menselijkheid die door de GIS werden begaan. Het kan verzoeker niet zijn ontgaan dat hij als griffier bij de eerste ondervraging van door de GIS verdachte personen, deze praktijken mee in stand hield. Hierdoor heeft hij bewust een significante bijdrage geleverd aan het mogelijk maken van deze misdrijven tegen de menselijkheid.

5.3.10. Aldus is tevens voldaan aan de in punt 5.3.3. vermelde vierde en vijfde voorwaarde, met name dat verzoekers bijdrage intentioneel was en werd geleverd met kennis van de intentie van de groep om een misdrijf te plegen.

De Raad stelt bijgevolg vast dat aan alle wezenskenmerken is voldaan, opdat er sprake is van een individuele verantwoordelijkheid voor de uitsluitbare handelingen.

5.4. Verschoningsgronden voor de individuele verantwoordelijkheid

5.4.1. Nadat werd geconcludeerd dat de verzoeker om internationale bescherming individuele verantwoordelijkheid draagt voor de uitsluitbare handelingen, dient te worden beoordeeld of er sprake is van een geldige verschoningsgrond, die hem alsnog ontslaat van deze individuele verantwoordelijkheid.

Inzake de verschoningsgronden kan op nuttige wijze worden verwezen naar de artikelen 31 en 33 van het Statuut van Rome.

5.4.2. Luidens de artikelen 31 en 33 van het Statuut van Rome kan een persoon niet individueel verantwoordelijk worden gehouden voor (de deelname aan) misdrijven tegen de menselijkheid, indien er sprake is van (i) een geestestoestand die hem het vermogen ontnemt om de aard van zijn gedragingen te beseffen of om zijn gedragingen te beheersen, (ii) dwang of bedreiging, (iii) zelfverdediging, verdediging van andere personen of eigendommen, (iv) bevelen van meerderen.

5.4.3. Wat betreft de verschoningsgronden (i) en (iii) volstaat het vast te stellen dat verzoeker niet voorhoudt dat hiervan in zijn geval sprake was, noch ontleedt de Raad in het rechtsplegingsdossier enig element dat hierop wijst.

5.4.4. Wat betreft de verschoningsgrond (iv), moet worden opgemerkt dat verzoeker zich hier in zijn verzoekschrift als dusdanig evenmin op beroept. Alleszins, in de mate dat verzoekers verklaringen dat hij gewoon zijn werk deed, dat hij zelf geen beslissingen nam over de verdere detentie van door de GIS verdachte personen na de fase van de eerste ondervraging waarbij hij als griffier optrad en dat hij geen leidinggevende functie had, moeten worden begrepen als een vorm van bevelen van meerderen, wijst de Raad op het volgende. Teneinde zich te kunnen beroepen op deze verschoningsgrond, voorziet het Statuut van Rome, onder meer, dat de betrokkene niet wist dat het bevel onwettig was en dat het bevel niet manifest onwettig is. Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker op de hoogte was van de wanpraktijken van de GIS en van de invloed van zijn eigen werk hierop. In deze stipt de Raad ook nog aan dat onder het Statuut van Rome, met betrekking tot verantwoordelijkheid voor misdrijven tegen de menselijkheid, hoe dan ook geen beroep kan worden gedaan op de bevelen van meerderen, omdat dergelijke misdrijven steeds manifest onwettig zijn (zie EASO, "Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive", tweede editie (2020), p. 115).

5.4.5. Wat betreft de verschoningsgrond (ii), stelt de Raad vast dat verzoeker nergens aanvoert dat hij zijn werk als griffier bij de dienst 'ondervragingen' van de GIS onder dwang of bedreigingen heeft aangevat en/of verdergezet.

5.5. Rekening houdend met al wat voorafgaat, oordeelt de Raad dat er op basis van een volledig onderzoek van verzoekers specifieke en concrete omstandigheden ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij op significante wijze heeft bijgedragen aan het mogelijk maken van misdrijven tegen de menselijkheid.

Daar er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij individuele verantwoordelijkheid draagt voor misdrijven tegen de menselijkheid, wordt verzoeker bijgevolg uitgesloten van de vluchtelingenstatus, in toepassing van artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet. In het kader van deze beoordeling werd rekening gehouden met alle omstandigheden die de uitsluitbare handelingen en de situatie van verzoeker kenmerken. De Raad onderstreept dat de bestreden beslissing tevens een advies inzake de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet bevat en dat de commissaris-generaal door het niet-terugleidingsadvies uitdrukking heeft gegeven aan haar oordeel dat verzoeker niet kan worden verwijderd naar zijn land van herkomst.

5.6. Inzake de subsidiaire bescherming dient te worden nagegaan of verzoeker valt onder de in artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet vermelde uitsluitingsgronden.

Artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd.

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

Zoals hoger uiteengezet wordt verzoeker uitgesloten van de vluchtelingenstatus wegens zijn betrokkenheid bij misdrijven tegen de menselijkheid. Omwille van dezelfde feiten en redenen dient verzoeker ook te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 55/4, § 1, a) van de Vreemdelingenwet.

5.7. Wat betreft de door verzoeker overgemaakte documenten, die hierboven nog niet werden besproken, sluit de Raad zich aan bij de door de commissaris-generaal hiervan gedane beoordeling, die door verzoeker onbesproken wordt gelaten. De notities van de persoonlijke onderhouds met verzoeker (verzoekschrift, stuk 4) werden bij de beoordeling in zowel de bestreden beslissing als dit arrest betrokken. Betreffende de bij het verzoekschrift gevoegde rechtspraak van de Raad (stukken 5 en 6) dient erop gewezen dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht en dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld.

5.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, bijgevolg evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1F van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Artikel 2

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,
N. DENIES,
S. HUENGES WAJER,
T. LEYSEN,

kamervoorzitter
rechter in vreemdelingenzaken
rechter in vreemdelingenzaken
griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO